

Polohu úpického ostrova je nejlépe vidět na části obrazu, který si nechal v roce 1846 namalovat úpický sládek Johann Irmann.

Příběhy našeho města z dob minulých

Velká povodeň v Úpici r. 1897

(záznam z úpické kroniky sepsané panem Vilémem Schreiberem)

Nad splavem na Závodí po levé straně toku řeky Úpy stával ostrov. V roce 1870 povolilo městské zastupitelstvo sjednocenému spolku tělocvičnému, zpěváckému a hasičskému užívání této plochy ke svému cvičení. Bylo mu povoleno zde zřídit zahradní hostinec a od obecního vybírat vstupné za představení divadelní a hudební a pořádat také taneční besedy. Přístup na ostrov tvořila obecní lávka na levém rameni řeky. Při produkcích se však zboží muselo před lávkou složit a ručně na ostrov přenést.

Ostrov měl pronajatý Antonín Vacek za 10 zlatých ročně. Roku 1892 byla na ostrově hasičskému sboru postavena kůlna a stěna pro lezce. Sokol úpický zase využíval plochu za letní tělocvičnou. Konaly se zde rovněž produkce úpických spolků, různé koncerty a zábavy.

Osud ostrova byl však zpečetěn po veliké povodni. Ve dnech 29. a 30. července roku 1897, ze čtvrtek na pátek, se do Úpice přihnala velká voda. Pršet začalo již od úterý 27. července a v Krkonoších byly hrozné průtrže mračen. V Úpici ve čtvrtek od šesté hodiny večerní voda v řece Úpa neustále stoupala. O jedenácté hodině večerní došel starostovi Červenému telegram, kde bylo oznámeno, že se blíží voda 2 m vysoká a že je nutné udělat opatření. Do okolních obcí byli proto vysláni posli, aby upozornili na blížící se nebezpečí. Největší voda se přihnala po půlnoci a nesla sebou stromy, klády a vše, co cestou smetla. Především stromy se zarážely na obecní lávce na Závodí. Hasiči se snažili o odklizení kmenů, vše však bylo marné. Další kmeny se stále valily a ve tři hodiny ráno povolil pilíř blíže k ostrovu a s ním se lávka začala řítit. Po čtvrté ranní hodině zmizela lávka celá (pilíře pro lávku zde byly původní od roku 1704). Voda k ránu vystoupala do výše 3,5 až 4 metrů a brala vše. Ostrov nad splavem zmizel a celé Závodí bylo zaplaveno, domy a zahrady zpuštěny. Voda

Z OBSAHU ČÍSLA

str. 2

➤ **Informace
ze zastupitelstva**

str. 3

➤ **Parkování s parkovacím
kotoučem**

str. 5

➤ **Vízmburk 50**

str. 7

➤ **Philipp Oberländer**

str. 9

➤ **Ze školní lavice politickým
vězněm**

str. 11

➤ **Královská hra**

str. 12

➤ **Malý zpracovatel odpadů**

str. 13

➤ **Dětský parlament v akci**

str. 14

➤ **Pouť na Dřevěnce**

➤ **Divadelní předplatné**

str. 16

➤ **Knihovna o prázdninách**

str. 19

➤ **Program kina**

43. veřejné zasedání Zastupitelstva města Úpice

se koná ve středu 31. srpna 2022
od 17 hodin v městském sále.

Program:

1. Majetkové záležitosti
2. Finanční záležitosti
3. Plnění investičních akcí
za 1. pol. r. 2022
4. Různé
5. Usnesení

dokončení z úvodní strany

Velká povodeň v Úpici r. 1897

s sebou přinesla nábytek, klády, nářadí, střechy domů. Postupně byla zaplavena také Farská louka a stromy podél řeky vyvráceny. Také lávka pod Dlouhými záhony z roku 1895 byla odnesena. Největší škodu voda způsobila firmě Philipa Morawetze, když vnikla do skladu a rozmočila a blátem zanesla zboží. Antonínu Nyklíčkoví, majiteli pivovaru, zaplavila lednici, sklep a zkalila množství piva. Přádelně Inu na Sychrově odplavalo množství materiálu. Naštěstí nikdo v Úpici nepřišel o život. Po opadnutí vody však byla na břehu nalezena mrtvola neznámé ženy, která sem byla odjinud vodou přinesena. Na místním hřbitově pak byla pochována. Mnohem smutnější zvěsti přišly z obcí podkrkonošských, ležících na toku řeky Úpy. Voda odnesla mnoho domů a zmařeno bylo přes 40 životů lidských.

Poškozených úpických občanů bylo 86 a škoda se odhadovala na 200 000 zlatých. Urychleně musela být postavena nová lávka na Závodí a upravit úplně smetené cesty.

Při stavbě nové kamenné regulace na Závodí v roce 1906 bylo rozhodnuto zasypat levé rameno ostrova a existenci ostrova již neobnovit. Později svého rozhodnutí zastupitelé města velmi litovali.

Milan Ježek, kronikář města Úpice

Prázdninový provoz Městského úřadu Úpice

Od 18. 7. do 31. 8. 2022 bude MěÚ
otevřen takto:

Po, St 8–11.15, 12.15–17.00 hod
Út 8–11.15, 12.15–14.30 hod

tajemnice MěÚ

Informace ze 41. zasedání zastupitelstva města

41. zasedání zastupitelstva města se konalo ve středu 25. 5. 2022 v 17:00 v městském sále. Přítomno bylo 12 zastupitelů, 1 zastupitel byl nepřítomen bez omluvy.

Starosta zahájil jednání v 17:00. Jako první byly projednávány majetkové záležitosti. Byl schválen prodej pozemkové parcely č. 757/4 v k.ú. Úpice pod nově vybudovanou cyklostezkou Havlovice – Úpice obci Havlovice za cenu 1000 Kč, prodej části pozemkové parcely č. 789/25 v k.ú. Úpice žadateli panu Wajsarovi za cenu 350 Kč/m², nákup pozemkových parcel č. 382/12 a 2376 v k.ú. Úpice, záměr prodeje části pozemkové parcely č. 1414/5 v k.ú. Úpice žadateli p. Neureiterovi, za cenu 350 Kč/m² a nebyl schválen záměr prodeje části pozemkové parcely č. 1546 v k.ú. Úpice žadateli p. Neureiterovi, z důvodu možného rozšíření komunikace v příštích letech. Následně bylo schváleno uzavření kupní smlouvy s bytovým družstvem Úpice – Sychrov dle Smlouvy o smlouvě budoucí kupní ze dne 2. 1. 2002 na stavební pozemek č. 1987 v k.ú. Úpice pod bytovým domem č.p. 1095 v ul. Národní za cenu dle znaleckého posudku a uzavření Smlouvy o převodu podílu ve výši 51 % bytovému družstvu Úpice – Sychrov dle Smlouvy o výkonu spoluvlastnických práv a údržbě bytového domu č.p. 1095 ze dne 2. 1. 2022.

Záměr prodeje části pozemkové parcely č. 568/1 a záměr prodeje části pozemkové parcely č. 1600/2 obě v k.ú. Úpice schválen nebyl.

Schváleno bylo opatření obecné povahy „Územní opatření o stavební uzávěře v k. ú. Úpice“ na lokalitu za urnovým hájem (opatření obecné povahy je zveřejněno na webových stránkách města). Dále zastupitelé schválili přejmenování části ul. Chelčického v úseku od křižovatky pod hřbitovem do nově budované lokality za urnovým hájem na ul. Ludvíka Středy.

Dále byl projednán a schválen záměr zřízení věcného břemene pro Sdružení vlastníků vodovodu v Úpici nad koupalištěm podle geometrického plánu za cenu 121 Kč/bm.

Schváleno bylo uzavření Smlouvy o dílo se zhotovitelem Davidem Dřeveckým se sídlem Havlovice na rekonstrukci cest na hřbitově za celkovou částku 1.460.928,44 Kč včetně DPH a uzavření Smlouvy o dílo se společností Strko Trutnov s.r.o. na rekonstrukci schodiště mezi ulicemi Dr. A. Hejny a Dr. Beneše za celkovou částku 489.462 Kč s DPH.

Posledním majetkovým bodem byla revokace usnesení č. ZM/39/795/2022 – likvidace fermentační stanice. Firma Agro CS, a.s. odstoupila od záměru zlikvidovat fermentační stanici. V této souvislosti Město Úpice nechalo zpracovat posouzení fermentační stanice znalcem v oboru panem Ing. Ladislavem Ottem. O dalším postupu bude rozhodnuto po obdržení odborného posudku.

Následovaly finanční otázky. Zastupitelé schválili rozpočtové opatření č. 4/2022, prodloužení kontokorentního úvěru ve výši 10 mil. Kč se splatností do 31. 5. 2023 od České spořitelny, a.s., vzali na vědomí výsledek poptávkového řízení na zakázku malého rozsahu s názvem „Pojištění majetku Města Úpice“ a pověřili starostu města podpisem Pojistné smlouvy č. 1690690216 o pojištění majetku a o pojištění odpovědnosti se společností Generali Česká pojišťovna a.s., IČO 45272956, vzali na vědomí podání žádosti do „Programu poskytování finanční podpory – Pojištění lesních porostů“ a schválili dodatek č. 5 smlouvy o vykonání přezkoumání hospodaření ze dne 24. 5. 2017 uzavřené se společností C.P.A. Audit, spol. s r. o., se sídlem Liberec.

Dále zastupitelé vzali na vědomí odměny ředitelům a vedoucím příspěvkových organizací za 1. pololetí 2022.

Schválili též přijetí nabídky na zpracování analýzy odpadového hospodářství a následná návrhová opatření v odpadovém hospodářství pro město Úpice v ceně 60.000 Kč bez DPH od ARCH consulting s.r.o a souhlasili s přijetím finanční dotace ve výši 22.000 Kč pro ZŠ Bratří Čapků Úpice z dotačního fondu Královéhradeckého kraje.

Dále zastupitelé vzali na vědomí zprávu o činnosti Městského muzea a galerie Julie W. Mezerové a zprávu o činnosti Městského kulturního střediska Úpice.

V závěru bylo schváleno přidělení finančního daru Diakonie ČCE – středisko Světlo ve Vrchlabí ve výši 1.500 Kč, přidělení finančního daru Speciální základní škole Augustina Bartoše v Úpici ve výši 10.000 Kč a příspěvek pro Hasičský sbor města Úpice na pořízení řidičského oprávnění skupiny C a E v hodnotě 27.000 Kč.

Jako poslední bod zastupitelé diskutovali nad potřebou vybudovat novou odstavnou plochu v areálu Sparta mezi tenisovými kurty a nově budovanou cyklostezkou. Vybudování odstavné plochy bylo zamítnuto.

Usnesení z 41. zasedání Zastupitelstva města Úpice je zveřejněno na úřední desce a na webových stránkách Města Úpice.

Mgr. Šárka Bušínská, tajemnice MěÚ

Svislé dopravní značení IP13b – parkování s parkovacím kotoučem

Jistě jste již zaznamenali, že v ul. Pod Městem a Dr. A. Hejny v Úpici se objevilo v zálivech na parkování nové dopravní značení. Jedná se o dopravní značku IP13b parkoviště s parkovacím kotoučem s dodatkovou tabulkou, která určuje parkování pouze na jednu hodinu. Proto je zapotřebí, aby byl parkovací kotouč umístěn na viditelném místě v motorovém vozidle, tak aby bylo zřejmé, v kolik hodin řidič zaparkoval. Na parkovacím kotouči se nastaví čas zaparkování a kotouč se umístí na viditelné místo, tak aby bylo jasné, v kolik hodin řidič zaparkoval. Pokud městská policie zjistí, že vozidlo nemá parkovací kotouč a z tohoto důvodu nezjistí čas zaparkování, může řidiče řešit za dopravní přestupek dle §125c/1k zák. 361/2000 Sb. Tento dopravní přestupek lze řešit od domluvy až po pokutu ve výši 2000 Kč. Účel tohoto dopravního značení je, aby motorová vozidla na parkovišti parkovala na nezbytně nutnou dobu a to nejdéle jedné hodiny.

P. Hron

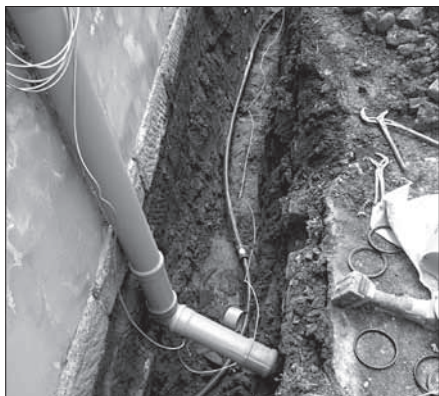
Poděkování Městu Úpice za podporu činnosti Jednoty Orel Úpice

Členové jednoty Orel Úpice děkují Městu Úpice za trvalou podporu činnosti. Z vlastních zdrojů a členských příspěvků bychom nedokázali udržet v chodu starou budovu Orlovny Pod Městem 784.

Dnes se podařilo vyměnit starý nevhovující přívod vody (olověný) a snad budeme moci bez obav užívat tělocvičnu pro děti a seniory.

Za Jednotu Orel

místostarosta Ing. Zdeněk Peterka

14. ročník Olympiády pro starší a dříve narozené

MAS Království – Jestřebí hory a TJ Sokol Havlovice, z. s. vás srdečně zvou na další ročník Olympiády pro starší a dříve narozené. Akce je určena hlavně pro starší a dříve narozené z území Místní akční skupiny Království – Jestřebí hory, o.p.s., ale mohou se však zúčastnit i zájemci z širšího okolí, tak jak to bylo v minulých letech.

Letošní ročník Olympiády je již čtrnáctý v řadě. Pro tento rok bylo zvoleno datum 8. září 2022 a začátek akce je stanoven na 13 hodin. Vzhledem k zaměření na území Místní akční skupiny nabízíme zájemcům svoz i odvoz z tohoto území zdarma. Trasa, časy i místa zastávek budou ještě upřesněny dle přihlášených účastníků. Olympiády se mohou účastnit senioři s rokem narození 1957 a starší.

V případě zájmu se zaregistrujte na mail redakce@kjh.cz (Vaše jméno, příjmení, rok narození a obec) nebo volejte na telefonní číslo: 730 164 404. Včasná registrace zájemců nám pomůže s celou organizací, a proto Vás žádáme o přihlášení nejlépe do 29. 8. 2022. V případě, že se do daného termínu nestihnete přihlásit, přesto vás v Havlovicích rádi uvítáme a zaregistrujeme až na místě.

Více informací průběžně na www.kjh.cz.

Kateřina Matesová Valdová, MAS Království – Jestřebí hory, o.p.s.

Zubní pohotovost červenec-srpen 2022 ordinační hodiny: sobota, neděle, svátek 08.00–12.00 hod.

2.–3. 7.	MUDr. Karolína Feduňová	Zubní ordinace č. p. 315, Pec pod Sněžkou	603 413 113
5. 7.	MUDr. Vladimíra Skrbková	5. května 424, Svoboda nad Úpou	605 356 933
6. 7.	MUDr. Miroslava Vojáčková	Polská 91/14, Trutnov	499 815 229
9.–10. 7.	MUDr. Ladislava Rudolfová	Havlíčková 113/8, Trutnov	499 811 550
16.–17. 7.	StoviceDent s.r.o.	Komenského 821, Trutnov	499 907 260
23.–24. 7.	MDDr. Miroslav Voženílek	Polská 91/14, Trutnov	499 815 215
30.–31. 7.	MUDr. Vladimír Hrudík	Žižkova 239/16, Trutnov	499 817 592
6.–7. 8.	MDDr. Lukáš Jon	Bratří Čapků 773, Úpice	499 846 071
13.–14. 8.	MUDr. Miroslav Voženílek	Polská 91/14, Trutnov	499 814 867
20.–21. 8.	STOdent s.r.o.	Říční 102, Trutnov	720 656 274
27.–28. 8.	K2 stomatologie, s.r.o.	Pražská 537, Horní Předměstí, Trutnov	776 557 805

zdroj: <http://www.kr-kralovehradecky.cz>

Jak chladit přehřátá města? Stromy a vodou

S nastupujícím létem opět přichází otázka veder, sucha, ale i přívalových srážek. Je běžné, že v teplých měsících roku je ve městech vyšší teplota než v okolní krajině, což souvisí zejména s velkým množstvím zpevněných ploch i fasád. Ty v horkých dnech zadržují teplo a vydávají ho i po setmění. Povrchové teploty ploch ve městech pak mohou dosahovat i 70 °C. Fenomén přehřívání a sucha se ale netýká jen velkých měst. Mohou jím trpět například i vybetonovaná centra malých obcí, kde chybí zeleň, nebo obce obklopené holými poli rozpalujícími se po sklizni.

Řešení existuje: práce se zelení a dešťovou vodou

„V souvislosti s klimatickou změnou se předpokládá, že se bude přehřívání, sucho i lijáky projevovat častěji a intenzivněji. Neznamená to ale, že jsme v tomto ohledu bezmocní. Už v současné chvíli můžeme pracovat na tom, jak tyto problémy do budoucna mírnit,“ říká Martin Ander z Nadace Partnerství, která problematiku přehřívání měst řeší v projektu LIFE Tree Check. I z tohoto důvodu mnohá města zpracovávají své adaptační strategie a adaptační plány, které konkrétními kroky přispějí ke zvýšení jejich odolnosti vůči klimatickým jevům. Soustředí se v nich především na rozšíření a doplnění zeleně i vodních prvků.

pokračování na straně 4

Jak chladit...

Proč právě zeleň a voda? Protože v horkých dnech díky přirozenému výparu ochlazují své okolí. Například dospělá bříza dokáže za den odpařit přibližně 70 litrů vody a v tropických dnech to může být až 400 litrů. Rozdíly jsou mezi jednotlivými druhy stromů, záleží také na jejich stáří, velikosti koruny i listové plochy. Zjistit, jak konkrétní strom ochlazuje, může pomoci například nová mobilní aplikace Tree Check, která je zdarma ke stažení na Google Play či App Store. Po vyfocení stromu rozpozná, o jaký druh stromu se jedná, změří jeho obvod kmene, určí charakteristické znaky. Následně pak vypočítá, kolik tento strom v létě vypaří vody, či jak velký stín svou listovou plochou poskytuje.

Díky vhodnému umístění stromů, alejí či parků tak můžeme ovlivňovat teplotu v okolí domu, v ulici či celém městském bloku. V boji proti suchu a přehřívání však nesmíme opomenout také zasakování a zadržování dešťové vody, která se pak v horkých dnech postupně odpařuje. Tam, kde je to možné, nahradíme asfalt a beton propustnými či polopropustnými povrchy – například zatravnovací dlažbou či šterkovými trávníky. Dešťovou vodu zadržujeme pomocí zaskokovacích pásů, dešťových záhonů, průlehu či sběrných jezírek. Velkou službu udělá i přerušovaný obrubník, který správným spádováním pomůže odvést dešťovou vodu do rozsáhlejší travnaté plochy a z hlediska stavby nepřinese žádné vícenáklady.

Do boje proti přehřívání měst se mohou zapojit i sami obyvatelé

Efektivní plánování a rozvoj adaptačních opatření na změnu klimatu vyžaduje nejen zapojení státu a obcí. Stranou by neměl zůstat ani soukromý sektor, spolky, školy či široká veřejnost, která tímto způsobem sama může zlepšit svou kvalitu života a zdraví. Letní vlny veder s sebou totiž přináší nemalá zdravotní rizika, která ohrožují zejména dlouhodobě nemocné (diabetici, kardiaci), seniory a děti.

„Své bydlení můžeme postavit či upravit tak, aby se v horkých dnech nepřehřívalo. Natřeme fasádu a střechu světlou barvou, která odráží větší množství slunečního záření zpět do okolí. Okolí domu osázejme zelení, využijeme popínavé rostliny nebo dokonce zelenou střechu. Důležité je také stínit zvnějšku s využitím venkovních žaluzií, okenic, pergol či markýz, nebo větrat v brzkých ranních a večerních hodinách,” dodává Martin Ander a odkazuje na sadu doporučení pro veřejnost, které jsou volně ke stažení na www.lifetreecheck.eu.

Adéla Mráčková, Nadace Partnerství

Strom roku

Podpořte strom, který vás nejvíce zaujme. Hlasujte v anketě Strom roku (Hlasování poběží od 20. června do 11. září.)

Dvanáct stromů z osmi krajů se utká v anketě Strom roku. Tu pořádá brněnská Nadace Partnerství letos již po jednadvacáté. Vítězný strom získá odborné arboristické ošetření zdarma a postoupí do celoevropského kola soutěže. Stromové velikány můžete podpořit online na www.stromroku.cz anebo pomocí dárcovské SMSky do 11. září. Od vzniku ankety se do hlasování zapojilo více než 736 tisíc lidí a vybralo se přes 3 miliony korun, které putovaly na výsadby a ošetření stromů.

Adéla Mráčková, Nadace Partnerství, foto Zpívající lípa (autorka L. Mojžíšová)

Kde je vůle, tam je i cesta...

V březnu 2022 se onkologicky nemocná Oxana společně se svým manželem vydala na 2200 km dlouhou pouť do České republiky. Z Ukrajiny je vyhnala válka, nevidina snadnějšího života. Dcery s vnučetem našly útočiště v Itálii. Manželé spolu s dalšími uprchlíky našli domov v prostorách Domova důchodců Tmavý Důl v Jestřebích horách.

Po měsíčním pobytu na Tmavém Dole se zdravotní stav Oxany začal rychle zhoršovat, pacientka slábala, trpěla bolestmi a nechutenstvím. V tu dobu se nám ozvala tamní koordinátorka a sociální pracovnice s prosbou o umístění pacientky do našeho Hospice. Byla zde obava, jak se budeme s pacientkou domlouvat, jelikož komunikace v hospicové péči je nesmírně důležitá. I přes jazykovou bariéru se však našlo řešení, kdy jsme měli možnost využít služeb tlumočnice. Trochu pomohla naše vlastní znalost ruštiny a zapojila se i naše paní uklízečka a paní kuchařka, které jsou původem z Ukrajiny.

Oba manželé byli velmi vděční. Po pár dnech se Oxaně díky lékům trochu ulevilo, prognóza však byla špatná a zdravotní stav pacientky velmi neuspokojivý. Jejím největším přáním bylo vrátit se domů na Ukrajinu. Znamenala svou diagnózu i prognózu a přála si zemřít doma. Absolvovat takovou cestu bylo však nemyslitelné. Pacientka tedy projevila alespoň přání vidět své dcery a vnučku.

Dcery přijely do Čech a s rodiči prožily klidný víkend v Hospici. Babička si však stále stýskala po malém vnukovi, který musel zůstat v Itálii, protože neměl ještě vyřízené potřebné doklady. Během víkendu se dcery rozhodly splnit mamince toužebné přání vidět vnuka. V pondělí odpoledne nás zaskočily svým rozhodnutím převést maminku do Itálie a tam pospolu prožít poslední dny mamčiněho života. Dcery dobře mluvily anglicky, tak byla domluva jednodušší. Díky odhodlání a ochotě naší paní doktorky Evy Hůlkové všechno domluvit, poučit rodinu o nutných medikacích i možných problémech, které by je cestou mohly potkat, se vše podařilo.

V úterý v 7 h ráno se celá rodina, vybavena potřebnými léky, vydala na cestu. Loučení bylo dojemné, jejich vděčnost obrovská a náš obdiv k jejich odhodlání ještě větší. Paní doktorka je osobně dovezla na nádraží, pomohla Oxaně nastoupit do vlaku do Prahy. Z Prahy měla cesta pokračovat vlakem do Mnichova, kde byl domluven převoz autem do Itálie ochotnou dobrovolnicí.

Večer v 21:30 paní doktorka obdržela zprávu, že jsou šťastně na místě. Z Prahy do Itálie se nakonec přesunuli letecky. Fotky ze shledání s malým Dymem byly dojemné.

Myslím na všechny oběti válek umírající nenadále na ulicích, ve sklepech svých domovů, bez možnosti rozloučení, odpuštění či smíření. Kéž bychom všichni kolem sebe měli milující rodiny, které nás s láskou a nadějí doprovází na naší poslední cestě.

Kateřina Dostálová, staniční setra Hospice Anežky České

Na rozvoji cyklodopravy v kraji se výrazně podílejí místní akční skupiny

Oblíbenost cyklistické dopravy v Královéhradeckém kraji roste. Mnohde vznikají nové cyklostezky, traily nebo pumptracky. Na budování nezbytné cyklistické infrastruktury se podílejí také místní akční skupiny (MAS). Díky společnostem zaměřeným na rozvoj venkova se už podařilo vybudovat desítky kilometrů komunikací, které region zatraktivily a hlavně přispěly k větší bezpečnosti cyklistů, inline bruslařů i chodců.

Na území Místní akční skupiny Hradecký venkov byly v rámci strategie MAS za téměř osm a půl milionu korun realizovány stezky pro pěší a cyklisty v Sadové a Sověticích. Dotaci na oba projekty ve výši pětadesáti procent se tu podařilo zajistit skrze Integrovaný regionální operační program (IROP). „To ale není vše, zaměřujeme se také například na bezpečné propojování obcí,“ prozrazuje projektová manažerka MAS Hradecký venkov Eva Kalenská.

MAS Podchlumí pomohla zajistit finanční prostředky na vybudování lávky, která nejenže spojuje Hořice s městskou částí Libonice, ale také symbolicky propojuje území Mikroregionu Podchlumí a Podzvíčinska protkaná množstvím cyklotras. Architektonicky zajímavá dřevěná konstrukce za skoro devět milionů korun překlenula frekventovanou silnici Hradec Králové – Jičín. Výstavbu lávky, která má přízvisko Brána do Krkonoš, podpořila pětimilionová evropská dotace.

O cyklisty je lépe postaráno i na Náchodsku. Díky penězům z IROP propojila krásná cyklostezka městskou část Hronov - Žabokrků s Velkými Petrovicemi. „Komunikace vede podél frekventované silnice na Polici nad Metují. Z fondů Evropské unie se nám na ni podařilo získat více než sedm milionů korun,“ pochvaluje si David Hauschke, projektový manažer MAS Stolové hory. Na Náchodsku se buduje také cyklostezka kolem přehrady Rozkoš, se studií nebo projektovou dokumentací zde výrazně pomohla MAS Mezi Úpou a Metují.

V Krkonoších se i díky dotačním penězům podařilo vybudovat oblíbené pumptracky, najdeme je ve vrchlabském areálu Vejsplachy nebo v Rudníku. Na Benecku se zase připravuje spuštění trailu vedle lanovky na Kejnosu. V Podkrkonoší vznikla síť dobíjecích stanic pro elektrokola nebo cyklomapa s výstižným názvem „Dobijte se v Jestřebích horách“. Pracuje se zde i na nové cyklostezce spojující Úpici s Havlovicemi. „Aktuálně probíhá druhá etapa budování této komunikace. Asfaltová stezka vedoucí podél Úpy podpoří rozvoj cyklodopravy v regionu a zvýší bezpečnost cyklistů i chodců,“ vysvětluje Hana Bryknerová z MAS Království – Jestřebí hory. Oba úseky budou stát bezmála šest a půl milionu korun, dotace čerpaná prostřednictvím MAS z IROP pokryje 95 procent nákladů.

Problematickou nebere na lehkou váhu ani Královéhradecký kraj, který nově zřizuje posty cyklokoordinátorů. Budování cyklistické infrastruktury bude možné v regionu financovat z prostředků IROP i v novém programovém období 2021–2027. Kritéria pro poskytnutí dotace ale budou přísnější, v daném místě bude například více zohledněna intenzita silniční dopravy. Regionální dotace přes místní akční skupiny slibují mírnější hodnotící kritéria. Celkové finanční prostředky MASEk představují sedm procent z celkového objemu finanční podpory z Integrovaného regionálního operačního programu. Individuální výzvy z IROP se otevrou od června 2022.

Petr Zálíž, MAS Království – Jestřebí hory, Tel. 731 453 724, zalis@kjh.cz

>>> O LIDECH <<< SPOLEČENSKÁ KRONIKA

VIZMBURK 50

V letošním roce v srpnu to bude právě 50 let, kdy se v Havlovicích na Mandlu ubytovala parta studentů pod vedením PhDr. Antonína Hejny, CSc., aby prozkoumala tajemný kopec nad Úpou. Někteří z nich už se znali z bývalých výzkumů (Týnec nad Sázavou, Chvojen u Benešova, Bradlo u Hostinného nebo Brendy...), pro ostatní to byla nová zkušenost. Výzkum byl původně plánován na jednu sezónu, ale už krátce po prvním kopnutí do země bylo jasné, že se nejedná o zbytek hradu na kopci, ale o hrad v kopci. Tak se vykopávky protáhly na více než deset let. Pro většinu lidí z té původní party, která se postupem let rozšířila o další věrné členy,

se Vizmburk stal pravidelnou prázdninovou aktivitou. Dokonce, i když už dávno dostudovali, věnovali práci na hradě svou dovolenou. V polovině 80. let se výzkum už pomalu chýlil ke konci, ale nebyl uzavřen. Po smrti dr. Hejny v roce 1986 se bývalí brigádníci snažili o vykopaný hrad alespoň trochu pečovat formou vybudování provizorního zastřešení, v létě pak klučením náletových dřevin. Působením povětrnostních vlivů a nájezdům agresivních lapků však zabránit nedokázali. Tak nastalo dlouhé a smutné období odcházení Vizmburku. Stal se však zázrak a přišla parta mladých lidí, kterým nebyl osud chátrající památky lhostejný, a tak se rozhodli jednat. Byli to Mgr. Jan Košťál, Mgr. Jaroslav Balcar a Mgr. Zdeněk Hon-

zera s partou dalších obětavých nadšenců. V posledním roce se k nim přidal Lukáš Králík, DiS., který zastává funkci správce.

Požádala jsem tyto pány o rozhovor. Protože se známe, oslovovali jsme se křestními jmény.

Jana: Kolik vám, chlapci, bylo v srpnu 1972, když jsme my začali na hradě kopat?

Lukáš: Já jsem se narodil až v roce 1984.

Honza: Já jsem ještě osm let chodil po houbách.

Jarda: Mně byly tři.

Zdeněk: Já jsem možná jediný, který si to pamatuje, protože mi bylo jedenáct. Já už jsem tam obšlapával a koukal jsem na ty, kteří se tam hrabou v zemi.

Jana: Výborně! Tak kdy jste o Vizmburk začali zájmat?

Zdeněk: Tak já jsem tam chodil už jako malý, hráli jsme si tam s klukama a naši mně vždycky říkali, že tady stával hrad. To tam byl ještě kopec se vzrostlými stromy.

Honza: Poprvé jsem tam byl ještě v kočárku, a když mi bylo asi tak deset, tak jsme tam byli s tatínkem na houbách. Poprvé jsem pak viděl polorozpadlý hrad někdy na počátku devadesátých let.

Jarda: Já jsem tam byl nějak kolem osmdesátého roku na Dnu otevřených dveří. Nepamatuji si toho příliš, ale vím, že jsme s dědou a babičkou tuto akci navštívili. Matně si pamatuju, že jsem chodil ještě po vrškách.

Jana: To už bylo skoro na konci výzkumu. Zdenku, ty si to pamatuješ?

Zdeněk: Já jsem tam byl až do konce. Možná ještě v pětadesátém se kopalo. Trochu na zapřenou, vždycky ale po dohodě s tatínkem (Hejnou) jsme s dalšími Havlovákama, kteří byli ještě k dispozici, Jirkou Hanušem, Milanem Hofmanem a několika dalšími dělali studnu a věž.

Lukáš: Já jsem tam byl taky někdy v tom mezidobí. Pamatuju si, že se lezlo po lešení a šlo se na „tájnačku“ dovnitř a pak vlastně pořádně, až když začalo Kulturní léto, tak s Úpickými šermíři.

Jana: Zdenku, ještě tebe se zeptám. Ty si pamatuješ na to, jak vzniklo Sdružení přátel hradu?

Zdeněk: Občas jsme se sešli v hospodě, plány byly smělé. Ale protože ti lidi byli rozlitaní po celé republice, bylo jasné, že se to nijak posouvat nebude. Také to naráželo na ty, kteří měli hrad na starosti, a tak to nějak skončilo.

Jana: Dokonce byla doba, kdy se uvažovalo o tom, že se hrad zasype, aby dál nechátral.

pokračování na straně 6

VIZMBURK 50

Zdeněk: To by mne zajímalo, koho tohle napadlo a jak by to chtěl realizovat. Každý, kdo má hrad v srdíčku, říká, že je to bláznovství a je rád, že se to nepodařilo.

Jana: *A teď se ptám. Kdy poprvé vás napadlo, že takhle to už dál nepůjde? Kdo byl toho iniciátorem?*

Honza: Že až takhle moc se začne dít, mne hned asi nenapadlo, před těmi zhruba dvaceti lety. Na škole v Brně na katedře archeologie jsem měl spolužáka Mirka Nováka z Červeného Kostelce. Vizmburk jsme znali a v těch divokých mladických letech jsme si řekli, že s tím zkusíme něco provést. Založili jsme sdružení, které má letos dvacet let a nejprve jsme se vrhli na archeologické nálezy. Vytkli jsme si za cíl je vůbec najít, protože po výzkumu skončily pro nás neznámo kde. Tak jsme začali pátrat, jestli se vůbec něco dochovalo a jestli je nějaká dokumentace. Řekli jsme si, že pokud se to povede, tak se někdy vrhneme i na hrad samotný. Podařilo se nám dopátrat přes pardubické památkáře, že veškeré nálezy byly převezeny do Lito-myšle, kde byly od nějakého devadesátého roku uloženy ve vlhkém plesnivém sklepě. Takže od roku 2002 do roku 2005 jsme tam jezdili, ty předměty zbavovali plísní a nově ukládali. Taky jsme se pokoušeli o nějaké grantové dotace na konzervaci železných nálezů, které byly totálně zničené, sežrané korozí. V tom roce 2002 se nám podařilo vypátrat částečně i nějakou fotodokumentaci a i deníky. To bylo v době, kdy se archeologickým ústavem prohnala povodeň, ale kupodivu našťestí ta dokumentace přežila, protože byla uložena v pracovně, kde se voda zastavila před prahem. Díky tomu máme poměrně bohatý fotografický archiv. A potom, to byl rok 2008, si mi památkáři stěžovali, že v Havlovicích vznikla jakási iniciativa a že tam chtějí dělat nějakou akci a že parta místních podnikla nájezd na hrad a celé to tam vykáceli. Tak jsme se seznámili s Jardou a s jejich postupy. Tehdy jsme se sešli přímo tady, v Havlovicích na hřišti a musím říct, že tehdy jsme si trochu vjeli do vlasů. Pak si to ale všechno sedlo a vzniklo naše dlouhodobé přátelství.

Jana: *To je prima! Tak jak to tedy bylo, Jardo? Nebo Zdeněk má v tom prsty? Kdo víc?*

Zdeněk: Máme oba. Určitě ta iniciativa vzešla od Jardy, který se nějak do toho sdružení lehce infiltroval!

Jarda: Já se ještě dostanu do roku 1998, kdy jsme se s manželkou brali. Tehdy

jsem párkrát navštívil hrad Vizmburk a nezapomenu dodneška, když jsme tam přicházeli, tak tam na křižovatce byla osoba ve středověkém oblečení, taková dáma (Anička Jirásková), měla tam deku a na ní rozložené všechny ty publikace od pana Hejny. Také nám vyprávěla, jaký hrad tam kdysi dávno stál a jak teď vypadá v jeho tehdejšímu stavu. Tak jsme si ho byli prohlédnout, většinou jsme přelézali přes ploty a čekali, kdy na nás něco spadne. Opravdu to na mně zanechalo tenkrát velikánský dojem. Potom tedy přišel zhruba ten rok 2006-7, kdy po vzoru iniciativ kolem dokola jsem si řekl, že by bylo dobré s tím našim hradem také něco udělat. Impulsem byl hrad Tolštejn v severních Čechách, což je zřícenina, kde dohromady nic není, ale je tam krásný výhled. Tenkrát jsme ještě nenavázali s Honzou kontakt, ale vzhledem k tomu, že jsem byl místostarostou, rozhodli jsme se to řešit po linii obce. Tehdy jsme opravdu s nadšenci a kamarády z Havlovic během jednoho víkendu vykáceli ten příkop. Pak se začaly trochu dít věci. Za prvé přišlo takové to „památkové“, někdo mi na něco sáhl, na moji věc, která mi tady krásně chátala dvacet let, a někdo si dovolil se do toho mého prostoru dostat. V roce 2008 jsme měli tady na Obecním úřadě jednání, na které přijelo několik památkářů z Prahy, byl tam tehdejší ředitel Památkového úřadu v Josefově pan Čiháček a pak tam byli ze stavebního odboru v Trutnově. S Honzou jsme se snažili to plénium přesvědčit o tom, že hrad je zchátralý, že každý rok se bortí a bortí a že je potřeba s tím něco dělat. Zazněla tam i ta myšlenka o zasypání, ale našťestí to bylo asi tak drahé, že se to neuskutečnilo. Další nereálný plán byl, že by se tam mohlo nechat jen obvodové zdvo a prezentovat to jenom jako zbytky základů hradu. Naštěstí se záhy změnil ředitel Památkového ústavu, přišel tam ing. Pešek, který s námi poměrně dobře komunikoval. Nastartovali jsme jednání o smlouvě na pronájem, a když on odešel a přišel současný ředitel pan Balský, tak začala spolupráce, která vyústila v tom roce 2020, kdy se uskutečnilo zastřešení hradu a tudíž jeho záchrana pro další generace.

Jana: *Jak jste se s Jardou dali do kupy vy dva?*

Zdeněk: My se s Jardou známe, dá se říct, od nepaměti, možná z doby, kdy ještě studoval na gymnáziu. Sice jsem ho neučil, ale Libňatov, odkud on je rodák, není tak daleko. Pochopitelně od roku 1986, když jsem viděl, jak to jde na hradě od desíti k pěti, to pro mne bylo hodně frustrující. Hrad, na který celý život koukám, měl jsem ho spojený se svým dětstvím a po-

tom s vykopávkami! V období zmaru, jak ho osobně nazývám, jsem si až zakazoval tam chodit, protože bylo neskutečně vidět, co každý rok zase ubylo a jak je to zplundrovaný. Ten plot, který tam byl, jsem různé prošlapával (teď už to můžu přiznat, je to promlčený), aby se lidi aspoň mohli podívat, jak to tam vypadá a kam to směřuje. Když vzniklo Sdružení a Jarda se ze své pozice snažil to trochu odpíchnout, tak bylo jasné, že se k tomu musím přidat.

Jana: *V kterých letech jsi kopal?*

Zdeněk: Já jsem výzkum sledoval už od roku 1972, ale to jsem byl ještě dítě školou povinné. Potom, když jsem byl na gymplu od roku 85, tak jsme brigádně pracovali na stavbě přečerpávačky vody pro Kostelec a je jasný, že to už bylo kouštitěk nahoru. Každou chvíli jsme tam obšlapovali a pokud si dobře vzpomínám, tak už jsme s vámi začali navazovat přátelství a hrávali společně i nějaké hry. Tehdy jsem si říkal, že by to tam nebylo špatné. Nevím, jestli už od roku 76, ale určitě od 77. jsem kopal a vydržel tam těch deset let.

Jana: *Pamatuji si na tebe, pár let jsme spolupracovali, ale já jsem pak už od roku 79 na hrad chodila jen občas na návštěvu. Na první setkání s tebou, Honzo, si dobře pamatuji. Bylo to v muzeu v Úpici.*

Honza: To jsme chystali první výstavu.

Jana: *S Jardou jsme se poprvé setkali v roce 2010, když jsme v Havlovicích uspořádali vzpomínkový pořad k 90. narozeninám tatínka. Tenkrát jste už byli funkční spolek, který mi při organizaci hodně pomohl. Kolik let už jste existovali a kolik vás bylo?*

Jarda: Nastartovalo se to rychle, řekl bych, že takových 25 nás tenkrát bylo a to zdravé jádro se dá říct, že zůstalo, např. Yvona Friebešová, Ivan Pulchart, Jiří Borůfka a Roman Kuzník.

Jana: *Jak se vám podařilo dovést Vizmburk k nynějšímu stavu?*

Jarda: No, začalo to v tom roce 2008 tím vykáčením. Pak to dlouho stálo, až do roku 2012, to jsme mohli jenom při akcích prezentovat hrad. Jinak jsme tam nesměli sahat na nic, neboť to byla velmi důležitá kulturní památka, která nesměla být porušena. Tak jsme likvidovali v příkopě všechny pařezy. V roce 2012 přišel ten pan Balský, tehdy jsme sehnali první peníze na projektovou dokumentaci a na zastřešení západního křídla z dalšího zdroje LEADER EU. Pak dlouho nic, ale už jsme byli dohodnutí, že můžeme svépomočí na základě projektové dokumentace pokračovat v pracích. Tak se začalo s pra-

ce, které nebyly finančně tak náročné, např. čištěním studny a nádvoří. Pak jsme se pustili do věže v roce 2014, v roce 2015 druhou stranu věže, 2016 se dělal jih, ta obvodová hradba a pak se dělaly věci, které byly nutné k zabezpečení zdiva, aby nedošlo k jeho zřícení. A tak se pokračovalo až do roku 2020, kdy započala velká rekonstrukce, v roce 2021 se dělala expozice plus další práce, které se nestihly v rámci toho projektu, nebo ani nebyly naplánovány. Každý rok se tedy něco udělalo a v letošním roce jsme pokračovali stabilizací skály, tam máme práci ještě na příští rok.

Jana: Pamatuji si, že tam v nějakém období dělal stavební práce i někdo jiný?

Honza: To bylo v režii Památkového ústavu, který zadal práci Maratonstavu. Tehdy opravili tu západní zeď.

Jana: Jak to bylo s tou dotací, o kterou jste žádali, a podmínkou bylo vložení určité části vlastních peněz?

Jarda: Jiná volba nebyla, bohužel, prostě jsme něco chtěli, a když člověk něco chce, tak musí pro to také něco udělat.

Zdeněk: Bylo nás víc, kteří jsme tam části svých účtů na chvíli půjčili a věřili, že se nám to vrátí zpátky.

Jarda: Nedali nám úvěr dřív, dokud jsme milion a půl neproinvestovali ze svého, takže jsme si od pěti, šesti lidí udělali půjčky a šli jsme do toho. Tenkrát nám menšími částkami přispěli i někteří bývalí brigádníci z výzkumu, kteří si mezi sebou rozeslali výzvu na pomoc. Podařilo se vybrat přes milion korun.

Jana: A vyplatilo se to. Hrad je opraven a zpřístupněn veřejnosti, těší se velkému zájmu lidí a je hojně navštěvován. Kromě běžné prohlídky tam pořádáte i různé akce, např. divadla, dětské dny, koncerty a podobně. O tom by mohl něco říci současný kastelán hradu.

Lukáš: Já kastelán nejsem, spíš správce objektu.

Jarda: Oficiální kastelán je pan Češka z Ratibořic.

Jana: Jak dlouho jsi tedy hradním pánem, Lukáši? A jak jsi k tomu přišel?

Lukáš: Hradním pánem jsem od září loňského roku. Já jsem předtím dělal ve špitále na chirurgické JIPCE normální zdravotní sestřičku, ale poslední dva roky, kdy byl covid, to bylo docela náročné. Už jsem tu práci nedělal rád, měl jsem nepravidelné směny a ani toho volného času moc nebylo a domů jsem chodil unavený. Moje žena Šárka si toho všimla a jednou přišla s tím, že na hradě shánějí nového správce, tak abych se šel přihlásit. Vzhledem k tomu, že jsem měl v nemocnici slušnou výplatu, o kterou jsem nechtěl úplně přijít, předložil jsem klukům svoje podmínky s tím, že budu pracovat na plný úvazek, udělám marketing a budu zařizovat všechno, co bude potřeba. Asi týden jsem čekal a moc nedoufal, že mě vezmou. Nakonec ale Jarda zavolal, že by mi to dali. Tři měsíce jsem měl služební lhůtu na rozkoukání, mezitím jsme udělali v září první Vizmburské slavnosti v opraveném objektu, ty už jsem měl na starost a sžíval se s tím, co to vlastně znamená hlídat hrad a zařizovat tyhle věci. Pak jsme vymýšleli, co dál, aby lidi věděli a začali jsme informace rozšiřovat do okolí. Vizmburk má letos znovuzrozenou fázi, do které jsme našlápli. Letošní léto bude první, kdy je hrad opravdu hezky opravený, dostupný a má co ukázat. Lidem se to líbí, návštěvnost se zvětšuje, za akcí tam projde třeba až 500 lidí. Takové akce byly i dřív, ale průběžná návštěvnost je větší. Poslední měsíc tam budu mít skoro každý den nějakou školu, někdy i víc škol v jeden den. Je o to velký zájem. Chodí tam i lidi, kteří bydlí za kopcem a ani nevěděli, že je tady

hrad. Hodně se prezentujeme formou letáků a na facebooku. Vidím to optimisticky, protože návštěvníci nevidí jen holé zdi, ale i expozice a fotodokumentaci. Lákáme i objemem informací, které tam návštěvník může získat.

Jana: Milí chlapci, já vaši práci sleduji jen zpozvzdálí, ale musím říct, že jsem vám moc vděčná za všechno, co děláte. Vizmburk byl po deset let mým prázdninovým cílem, vždycky jsem se těšila na kamarády, se kterými se tam setkám (a setkáváme se dodnes), zamilovala jsem si Havlovce a nakonec i to všechno částečně rozhodlo, že jsem si Úpici zvolila za svůj domov.

Můj tatínek, pro kterého byl Vizmburk možná životním dílem, hlavně ale posledním, kterému jste v den jeho nedožitých 100. narozenin vložili do zdi na hradě pamětní desku, by byl určitě moc rád, že jeho práce nebyla zbytečná, že se hrad nerozpadl a že jeho sláva, která v roce 1972 začala a v roce 1986 usnula, se vaší zásluhou znovu oživila a bude už trvat stále. Za to všechno vám moc děkuji a přeji, ať vám váš i náš Vizmburk pořád přináší radost!

Jana Kadaníková (Hejnová)

Narozené děti

- 2. 4. František Petira
- 2. 4. František Petira
- 7. 4. Nina Nývtová
- 25. 4. Malvína Bartáková

V této rubrice zveřejňujeme pouze ty děti, jejichž rodiče k tomu dají písemný souhlas.

Edita Dvořáková, matrikářka

Významní úpický občané

Philipp von Oberländer

úpický rodák, držitel šlechtického titulu

V červnu uplynulo 110 let, co byly z Afriky převezeny a do hrobu na našem hřbitově uloženy ostatky tragicky zesnulého Philippa Obërlandera. Pojďme si připomenout, kdo byl tento významný úpický rodák.

Philipp Jakob Oberländer se narodil 30. listopadu 1875 v Úpici, v domě čp. 133 (jeho dnešní podoba však vznikla až v roce 1922, kdy ho nechal přestavět starší bratr Filipa Bedřich), v rodině továrníka Moritze Jakoba Oberländera považovaného za jednoho z nejvýznamnějších textilních

pokračování na následující straně

Philipp von Oberländer

výrobců Rakousko-Uherska. Ten v půli 19. století založil s bratry Morawetzovými první mechanickou přádelnu v Úpici a později i v Hronově (ve fabrice v Úpici pracoval v roce 1903 i Josef Čapek, vyučený tkadlec, který se později proslavil jako malíř a spisovatel). Po rozchodu obou společníků, bratří Morawetzových a Oberländerových v 1905, zůstala hronovská přádelna firmou jediného majitele, kterým byl až do svého skonu v roce 1911 právě Philipp Oberländer.

Bydlel v Hronově, ale nutno říci, že Philippa Oberländera podnikání příliš nezajímalo a pobýval zde velice zřídka. Měl dobrodružnou povahu. Lákal ho velký svět. Jeho snem bylo cestovat a stát se uznávaným lovcem. Proto zdejší firmu vedl jeho starší bratr Bedřich a Philippovi sloužila jen pro financování jeho zálib a zájmů. Dovolovalo mu to podnikat nejen lovecké výpravy do celého světa a lovit divoká zvířata, ale provozovat i další aktivity. Například 11. září 1910 byl spoluorganizátorem ukázkového letu průkopníka aviatiky v Čechách Jana Kašpara. Let konaný v Náchodě nejen financoval, ale stal se i jedním ze dvou Kašparových komerčních pasažérů.

První Philippova cesta vedla v roce 1903 do Indie a na Cejlon. V roce 1905 navštívil severní Ameriku, Mexiko, Antily a Venezuelu. Při návštěvě jihovýchodní Afriky v letech 1906 až 1907 přivezl z této cesty a lovu mnoho trofejí a etnografik. Spolu s ním přicestoval do Evropy i domorodý černoch, jménem Ramadhan, který ne celý rok pobýval na severovýchodě Čech, kde se jej například místní učitel snažil vzdělávat. Po roce se však vrátil na černý kontinent. Především za lovem divokých zvířat se vypravil na cestu kolem světa v letech 1907 až 1908. Nejdelší čas strávil v USA, Kanadě, poté odcestoval do Japonska, do Vladivostoku a odtud Transsibiřskou magistrálou do Evropy. V roce 1909 byl účastníkem rakouské lovecké výpravy do Grónska a Špicberků. Výsledkem této výpravy bylo, vedle úlovků a trofejí (např. medvědi, tuleni, mroži, pižmoni), také odchycení živých ledních medvědů. Pět jich výprava dovezla do Evropy. Dva z nich po nějakou dobu choval Philipp Oberländer v Hronově na svém sídle, k velké radosti místních dětí.

Cenné trofeje a unikátní národopisné předměty, které vozil ze svých cest, věnoval hlavně muzeím (Náprstkovu muzeu, Českému muzeu a Vídeňskému dvornímu přírodovědnému muzeu). Nezapomínal svými dary na poučení školních dětí v Hronově, Náchodě nebo Broumově.

Správcové muzeí si velmi vážili jeho laskavosti a hlavně jejich přičiněním se štedrý dárcce dočkal šlechtického titulu.

Za jeho zásluhy Císař František Josef I. povýšil nejvyšším rozhodnutím ze 6. října 1910 Philippa Jakoba Oberländera do šlechtického stavu. Od toho dne užíval titul šlechtic Oberländer (také z Oberländerů, z Oberländeru). Následně mu byl udělen predikát šlechtic (Edler von) a erb.

Svoji poslední loveckou výpravu Philipp Oberländer směřoval společně s Rudolfem Štorchem do prostoru dnešního Jižního Súdánu. Na cestu se vydali 24. ledna 1911 a z počátku března lovili na území dnešního Jižního Súdánu jižně od Chartúmu, v okolí Bílého Nilu, v prostoru mezi ostrovem Gondokoro na jihu a osadou Lado na severu.

Před samým odjezdem se právě dotiskovalo české vydání jeho loveckých zápisů pod názvem „Lovecké jízdy v severní Americe“, které vydal vlastním nákladem počátkem roku 1911.

Osudný den se pro Philippa stal 3. března 1911. Na jeho přání se v ranních hodinách vydal R. Štorch stopovat předtím při lovu raněnou žirafu. Ph. Oberländer, bez vědomí R. Štorcha a přes nesouhlas domorodých stopařů, se vydal také na lov. Vyplašeného buvola však správně netrefil a zvíře zmizelo v houštině. Lehkovážně začal pronásledovat vlastním výstřelem zraněného buvola. Po stopě zvířete se vydal spolu asi s dvaceti pěti domorodými lovci z kmene Bari. Ti byli ozbrojeni jen kopími. Ph. Oberländer měl dvě pušky. Žádná z nich však nebyla nabita. Jednu, jak ve zprávě o tragédii napsal R. Štorch: „Oberländer držel oběma rukama opřenou o krk. Druhou nesl jeden z domorodých lovců“. Výprava se pohybovala v rovinaté krajině porostlé vysokou travou bránící rozhledu. Proto mohl raněný buvol na Ph. Oberländera zaútočit zezadu, z bezprostřední vzdálenosti dvaceti kroků. Opakovaně jej nabral na rohy a následně smrtelně raněného rozdupal. Domorodí lovci si po útoku buvola zachránili život vyšplháním do korun okolostojících stromů. Po útoku se buvol zklidnil a lehl si na zohavené lovcovo tělo. Dva z černochů sebrali odvahu a pokusili se buvola zahnat házením dřev, kamenů a vším, co měli po ruce. Navzdory tomu buvol zůstal na místě ještě více než dvě hodiny. R. Štorch se v odpoledních hodinách vrátil do tábora, kde se dozvěděl o události. Ihned se vydal na místo tragédie. Nedošel. Cestou potkal smutnou kolonu vezouců nebožtíkovo tělo do tábora. R. Štorch obratem poslal zprávu britskému guvernérů do nejbližší vojenské stanice (Mongalla). Guvernér reagoval vysláním skupiny vojá-

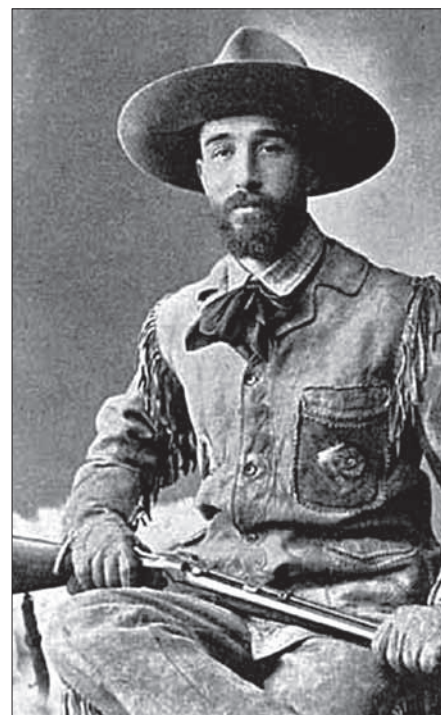
ků, úředníka a lékaře. S blížícím večerem nechal R. Štorch okolo tábora zapálit velké ohně chránící prostor před hyenami cítící ve velkém vedru rozkládající se nebožtíkovo tělo. Štorch proto zůstal vzhůru a po celou noc obcházel s puškou tábor a staral se o ohně.

Den po tragédii v časných ranních hodinách 4. března 1911 R. Štorch, s pomocí domorodých lovců, dopravil nebožtíkovo tělo do Mongally, osady s vojenskou posádkou. Nechal od místního truhláře vyrobit rakev a v ní tělo Philippa Oberländera pohřbil na malém hřbitově patřící vojenské stanici. Pohřbu se kromě R. Štorcha účastnil guvernér, angličtí důstojníci a všichni vojáci tamní posádky. Krátký pohřební obřad nad rakví vykonal anglický misionář, náhodou pobývajícím v Mongalle. Posléze R. Štorch nad hrobem vztyčil prostý dřevěný kříž s českým textem: „Vzdálen vlasti a svých nejdražších odpočívá zde pan Ph. šl. z Oberländeru z Hronova (Čechy) 3/3 1911“.

Zprávu o smrti do Hronova a matce a sourozencům do Úpice zaslal telegraficky 6. března 1911 ze súdánského Chartúmu rakouský konzul. Snahou rodiny bylo ostatky v Mongalle vyzvednout a dopravit do Čech. Rodině se to podařilo až po více než roce. Teprve 10. června 1912 bylo tělo Philippa Oberländera přivezeno a den na to uloženo do hrobky v Úpici. Do Čech doputoval a společně do hrobu s rakví byl vložen i dřevěný kříž s nápisem, zhotovený R. Štorchem.

(Bylo čerpáno z následujících materiálů: Poslední Philippova lovecká jízda, Návštěva u českých lovců a Wikipedie.)

Milan Ježek, kronikář města Úpice

Philipp von Oberländer – z muzejních sbírek

1951 – Ze školní lavice politickým vězněm v Úpici?

Heliodor Píka a Milada Horáková jsou asi nejznámější jména obětí komunistických represí po roce 1948. V Československu byly ale během politických procesů zabity stovky občanů, další tisíce skončily v žalářích, tresty byly doprovázeny ztrátou majetku, omezením svobodného pohybu, nuceným stěhováním rodin a nejrůznějšími zákazy, které znemožňovaly výběr zaměstnání a studia. Atmosféra teroru v době radostného budování komunismu na počátku 50. let zasáhla i naše město. Připomenu zde jeden zapomenutý příběh z roku 1951, v zrcadle jiných dramat vlastně příběh téměř banální, z pohledu dnešního mladého člověka možná absurdní. Předcházelo mu relativně bezstarostné setkávání party mladých lidí, převážně v okolní přírodě. Po únoru 1948 jistě nepatřili do protěžované skupiny obyvatel a se znepokojením sledovali vývoj společnosti, své názory mezi sebou netajili. Netušili, jak to může být nebezpečné, podcenili fenomén udavačství.

Ústřední postavou se stal Josef Lanta (1932), syn stejnojmenného úpického textilního úředníka a amatérského hudebníka narozeného 1904 ve Stárkově. Byl studentem posledního ročníku Střední textilní školy v Náchodě. Jeho kamarád, Zdeněk Mroženský (1933), byl synem majitele úpické textilní továrny, absolvoval již obchodní akademii a pracoval jako úředník mimo Úpici. Bohumír Král (1930) na rozdíl od předešlých pocházel z Havlovic a v čase soudního jednání byl vojínem základní vojenské služby.

Když si Josef Lanta 7. března 1951 vyzvedl doma po návratu ze školy (v domě mezí Husovým sborem a ZŠ Na Blahovce) předvolání na místní stanici SNB, netušil, že stojí na počátku událostí, které ovlivní celý jeho následující život. Po dlouhém výslechu se dostal do vazební věznice, která se nacházela v budově dnešní úpické polikliniky. „Nemohu tomu ani uvěřit, že jsem ve středu tak lehce, ničeho nečekaje, odešel z domova, a nikdy bych nebyl řekl, že, že se již nevrátím“, píše J. L. ve svém prvním dopise z vězení rodičům 11. 3. 1951. Dodává – „Věřte mi, že se velmi stydím, a lituji toho, když si představím, jak vás některého potkají sousedé a říkají si: Von je zavřenej a p.“ Zde je tok myšlenek přerušen pomlčkou. Následuje ale okolnostmi vynucené kání: „Výroků, které jsem řekl proti naší lidové demokratické republice, bych již víckrát nevyřkl a ani neřeknu, neboť nyní jsem teprve pochopil, že jsem tím vlastně dělal zpátečníka a brzdil rozvoj republik (...) a přitom jsem nosil u sebe svazáckou legitimaci. Ale to všechno je moje ostuda!“ Dále popisuje, jak si uvědomuje důle-

žitost práce a obecně činnosti. Na mladého vězně také doléhá tíže samoty a nejistoty. „(...) celý den promarnit v malé místnosti sám, to žádný neví, jaký to je nervák, a teď když se to opakuje den po dni a nevím, co mně čeká po soudu, jaký mi vyměří trest. Toho se nejvíc obávám. A již víckrát bych s SNB nechtěl něco mít.“ Třeba, že se zde nemám nejhůř, a měl bych se třeba jako nějaký král, nezůstal bych zde ani o minutu déle.“ Vzpomíná s láskou zvlášť na všechny členy domácnosti, lituje, že mladšímu bratru Jiřímu nepředělal k lyžím vázání, rád by se i na sněhu projel na svém motocyklu. Těší se na dopis z „pravého domova“. Vzpomíná na své aktivity: „Je mi též teskně, když si vzpomenu, že mne čekají v Sokole, ve vahárně, ve škole, kde mám s chlapci dodělat gymnastiku TOZ.“ Na závěr dopisu nechává pozdravovat pana faráře. Brzy se dočkává touženého dopisu od rodičů, kteří mu vyjadřují podporu. V závěru dopisu píšou: „Buď poslušný a hodný, jako tomu bylo dříve, že jsme žádných stížností na Tebe neslyšeli, drž se v čistotě, a nezapomeň na Pána Boha“. Zajistili též advokáta – JUDr. Josefa Skrbka z Trutnova.

Mezitím 12. 3. v samovazbě končí i Zdeněk Mroženský, i když během výslechu veškerá obvinění popřel. Probíhaly ale i výslechy dalších svědků, vyšetřování celého případu vedli štábní strážmistr František Op a velitel stanice SNB v Úpici Josef Červencl. Co se ale vlastně vyšetřovalo a proč? Celé vyšetřování stálo na udání otce jednoho ze zde neuvedených přátel, který se doma zmínil, o čem si povídají mezi sebou s kluky. Otec byl naneštěstí aktivní člen KSČ... Podle trestního oznámení SNB-VS v Úpici Josef Lanta, Zdeněk Mroženský a Bohumír Král se ve společnosti dopouštěli soustavného vyjadřování nepřátelsky směřujícího proti lidové demokratickému zřízení naší republiky tím, že při společenských schůzkách kritizovali mezi sebou nevládně současné poměry, dotýkajíc se poměrů hospodářských, politických a mezinárodních, uvádějíc v této souvislosti řeči svědčící o jejich nepřátelském zaujetí proti současnému společenskému řádu republiky a její hospodářské a státoprávní struktury. Vzhledem k době silících brutálních politických procesů bylo obvinění velmi vážné.

Důležitý svědek byl další kamarád vyšetřovaných, Miroslav Němec, který sice pod tlakem na stanici SNB v Úpici proti vyšetřovaným vypovídal, ale později svou výpověď odvolal. K tomu byly dosti problematické výpovědi dalšího obžalovaného, Bohumíra Krále, který rozhodně nepatřil ve škole mezi premianty. Vyšetřovatelé

složitě dávali dohromady jednotlivé protistátní výroky vyšetřovaných a místa a data jejich vyřčení. Ve výpovědích bylo hodně nepřesností a rozporů. Nicméně soud se již chystal...

Z okna úpické vězeňské cely bylo možné vidět do oken některý domů, rodiče mladého vězně J.L. toho využili a spolu s malým bratrem Jiřím chodili do „Hetflejšovy vily“ – Plickova 679 (Pozn. majitel byl předsedou ČSL v Úpici) k „Hetflejšom“, aby na syna a bratra zamávali. Nezůstalo to ovšem bez povšimnutí a tak v dopise z vězení 1. 4. J.L. rodičům píše: „prosím, abyste do okolí mého nynějšího bydliště vůbec raději nechodili. Mně to láká k oknu a mohly by z toho být špatné následky – jak pro mně, tak i pro Vás. Všechno mne láká ven, ale není to nic platné.“ Oznamuje ale také, že má povolenou návštěvu. Pozoruhodná je následující poznámka: „Více prádla mi neposilejte. Když, tak ať mi maminka přibalí ještě nějakou bavlnku na štipování podkolenek“.

Dne 25. dubna v 15 hodin se oba vězňové dočkali propuštění a na svobodě čekali v napětí na soud. Ten se konal v Trutnově 23. května, vedl jej soudce Stanislav Hackl. Všichni tři obvinění byli uznáni vinnými, že se v Úpici a na chatě v Turyni v přesně nezjištěné době v zimních měsících roku 1950 a 1951 soustavným vyjadřováním proti republice dopustili trestního činu proti republice podle § 129 tr. z. Josef Lanta coby „strůjce debat“ dostal trest dva měsíce odnětí svobody, Mroženský měsíc, Král 3 týdny. Všem obviněným byl přiznán podmíněný odklad výkonu trestu, a sice z toho důvodu, že soud dospěl k přesvědčení, že všichni obvinění byli svedeni nepřátelským okolím, jsouce obětí nášetváčů (...), dále byl připomenut nízký věk všech obviněných. Nepodmíněný trest jevil by se u všech obviněných příliš přísným. Soudce na závěr rozsudku píše, že

pokračování na následující straně

1951 – Ze školní lavice politickým vězněm v Úpici?

vlastní soudní jednání bylo dostatečnou výstrahou, aby se v budoucnosti vyvarovali takových jednání, pro které se ocitli na lavici obviněných, a vzhledem k chování se obviněných při jednání má soud za to, že se polepší i bez výkonu trestu. Proti rozsudku se ale na místě odvolal prokurátor ke Krajskému soudu. Absurdní drama pokračovalo.

Souzení byli například za to, že Z.M. „v přítomnosti dalších osob prohlásil, že se nikdy nepodaří, aby Státní statky a JZD hospodařily lépe než kapitalisté, tedy rozšiřoval poplašnou zprávu, ač si mohl uvědomit, že její rozšiřování je způsobilé vážně znepokojiti alespoň část obyvatelstva některého místa...“ Krajský soud, zastoupený JUDr. Josefem Janěčkem, dne 23. října 1951 odvolání okresního prokurátora v celém rozsahu zamítl, odvolal se mimo jiné na nízký věk a dosavadní beztrestnost všech žalovaných. Výchovný účel trestu považoval za dostačující, měl být „výstrahou a poučením pro další život“. Měli se „zvýšeným pracovním úsilím v novém pracovním prostředí sžít s pracovním kolektivem“ a stát se „dobrymi a platnými členy společnosti spějící k socialismu“.

Konec dobrý, zdá se, že ano? Jenže Josefu Lantovi nebylo umožněno vykonat maturitní zkoušku, brzy byl povolán na vojenskou službu na Slovensko. Nezahořkl, oženil se, vychoval tři dcery. Veškeré jeho pozdější pokusy o možnost dokončení studia během zaměstnání v Textenu byly zamítnuty aktivní úřednicí. Zůstalo mu tak hůře placené místo, starosti o obživu rodiny se podepsaly na jeho zdraví. Byl ale také aktivním spoluzakladatelem Turistického oddílu při Spartě Úpice, stál u počátků novodobého fungování turistické chalupy Řehačky na Pasekách. Zdeněk Mroženský později emigroval. Bohumír Král se po vojně vrátil domů a žil svůj „obyčejný život“. Co říct závěrem? – Budu stručný, je důležité vážit si svobody slova a chránit ji.

Petr Lanta

PS. Josef Lanta byl mým strýcem, o svém věznění mi nikdy nic neřekl, zemřel krátce po Sametové revoluci 19. dubna 1990.

»» POVÍDEJME SI DĚTI ««

ZPRÁVY ZE ŠKOL, MAT. ŠKOL A ZUŠ

Pomozte nám pomáhat!

Ve čtvrtek 9. června 2022 proběhl již 18. ročník krajského kola soutěže „Mladý zdravotník ČČK“ pro žáky speciálních škol, kterého se zúčastnily hlídky z mnoha měst Královéhradeckého kraje. Je již tradicí, že je tato soutěž podpořena mnoha subjekty, a já bych ráda touto cestou poděkovala Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, Městu Úpice, OS ČČK Trutnov, MS ČČK Úpice, manželce syna zakladatelky této soutěže paní Ing. Haně Havlové a samozřejmě všem, kteří se ochotně podíleli na organizaci a hladkém průběhu soutěže – rozhodčím z řad MS ČČK Úpice a Policie ČR, dále i skvělým figurantům, učitelkám, které děti na soutěž připravovaly a samozřejmě i všem soutěžícím. Velké díky patří také pracovnícím ŠJ při ZŠ Lány, které pro všechny připravily opět skvělý oběd.

Po dvou letech, kdy nám mimořádná opatření nedovolila soutěž uspořádat, se putovní pohár přesune na rok do Trutnova, protože zvítězila tříčlenná hlídka z MŠ, ZŠ a Praktické školy Trutnov!

Druhé místo obsadila hlídka z Úpice, na místě třetím se umístila hlídka z České Skalice. Celkem se zúčastnilo 14 hlídek a celou výsledkovou listinu a fotoreportáž můžete zhlédnout na stránkách školy: www.spsabartose.cz

Za SpZŠ A. Bartoše Jana Kulhánková

Majáles 2022

Po dvouleté pauze se na Městském gymnáziu a SOŠ Úpice opět konal školní Majáles. Začátkem května jsme si začali připravovat svá vystoupení, tentokrát na téma písniček z pohádek a filmů. V pátek 13. května jsme se sešli před školou a v průvodu se vydali skrz město.

První zastávkou byla školka Na Veselce, kde jsme s dětmi strávili hodinu plnou her a tance. Poté jsme v bouřlivém průvodu došli na Dlouhé Záhony, kde jsme minutou ticha uctili památku Vladimíra Kuldy a Ljuby Turka, dvou mladých lidí umučených vojáky SS.

Ve venkovním amfiteátru na Dlouhých Záhonech předvedly všechny třídy svá vystoupení. Vítězem letošního Majálesu se stala třída tercie se svým Madagaskarem. Kromě tohoto vystoupení jsme mohli vidět např. i Pomádu, kompilaci z Večerníčku, bouřlivý potlesk si vysloužila třída kvinta za jejich „Ať žijí duchové“, kde postavu hajného ztvárnil velmi identicky Mgr. Jan Nývlt. Přítomné děti z mateřské školky nejvíce rozradostnil Mickeyho klubík třídy sexty.

Bylo to krásně strávené dopoledne, chtěli bychom poděkovat všem účastníkům za nápaditá a veselá vystoupení, vyučujícím, kteří se na přípravách podíleli, městu Úpice a hlavní poděkování patří rodině Lelkových a firmě Elektro Lelek s.r.o. za ozvučení a pronájem prostor na Dlouhých Záhonech.

Třída septima

Úspěch našich studentů v krajském kole biologické olympiády

Dne 13. 5. 2022 se konalo krajské kolo v Biologické olympiádě na Biskupském gymnáziu v Hradci Králové. Oba naši zástupci se v celkovém počtu 29 soutěžících neztratili.

Anežka Hájková obsadila krásné 6. a František Kuhn 15. místo.

Oběma soutěžícím moc gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci naší školy!

Mgr. Klára Burešová

Slavnostní předávání maturitních vysvědčení absolventům gymnázia a oboru veřejnosprávní činnost

Po úspěšně složených maturitních zkouškách bylo absolventům úpické střední školy 27. 5. 2022 slavnostně předáno maturitní vysvědčení na Městském úřadě v Úpici.

K absolventům promluvil starosta Úpice Petr Hron, paní ředitelka Ing. Jana Nývltová, CSc. a třídní učitelky Mgr. Kamila Matejčíková a Mgr. Petra Dudková. Poblahopřáli

jím k úspěšnému zakončení studia a popřáli hodně úspěchů v dalším studiu, v zaměstnání i v osobním životě. Deset studentů složilo zkoušku z dospělosti s vyznamenáním. Jejich zástupci, Tomáš Hofman, Kryštof Menšík a Jan Hošek, ve svém proslovu připomněli okamžiky ze života třídy a nezapomněli ani poděkovat svým rodičům a učitelům za podporu během studia.

Slavnostní předávání bylo zpestřeno vystoupením Veroniky Vavrušové z tercie, která zazpívala píseň *When we were young* od Adele, a zakončeno studentskou hymnou.

Mgr. Petra Dudková, Mgr. Kamila Matejková

Praktická výuka práva u Okresního soudu v Trutnově

Po delší odmlce, která byla způsobena epidemiologickou situací v naší zemi, se třídy naší střední odborné školy opět vrací k praktické výuce práva u okresního soudu.

Zahájili jsme náslechy před trestním soudem ve středu 25. května, kde třída 2.S měla vyčleněné dopoledne, během něhož absolvovala dvě hlavní líčení, při nichž měli studenti možnost seznámit se nejen s průběhem hlavního líčení v trestních věcech, ale byla po každém jednání s nimi vedena beseda, která se týkala daného případu. Při této besedě se měli studenti možnost zeptat soudkyně, ale i státního zástupce a obhájce na konkrétní poznatky z případu, ale i na obecné věci týkající se soudnictví, justice či trestního práva, které studenty v daném okamžiku zajímají. Studenti tak měli možnost nejen vidět živé soudní jednání, ale ptát se samotných účastníků soudního líčení z řad orgánů činných v trestním řízení či obhájce.

Uvedené možnosti jsou cennou pomůckou při výuce studentů oboru „veřejnosprávní činnost“, neboť řada z nich zvažuje v budoucnu se věnovat profesím, které jsou s justicí či bezpečnostními složkami úzce spojeny. V naší spolupráci ve výuce budeme určitě pokračovat v následujícím školním roce.

Mgr. Pavel Blatník

Ekologický kurz – Horní Maršov

Víte, jak správně třídit odpad nebo jak se ohleduplně chovat k přírodě? Já jsem to před pár dní ještě pořádně nevěděla, ale právě ekologický kurz posílil mé znalosti. Nejen, že jsme se naučili chovat lépe k přírodě, ale také jsme se o svých spolužácích dozvěděli něco nového, naučili jsme se spolupracovat a věřit jeden druhému. Při mnohých úkolech nezáleželo, jestli je to Honza, Franta nebo Kačka, každá ruka se hodila. Hráli jsme různé hry, např. Jezero. V této hře jsme se naučili, jak hospodařit s vodou, a následovně jsme šli k řece a tam zkoumali vodu a živočichy, kteří v ní žijí. Ve večerních aktivitách jsme filcovali, vyráběli knoflíky ze dřeva, kreslili obrázky a pak si je promítali. Také jsme hráli divadlo na téma KRNP za sto let. Samozřejmě nemůžu vynechat celodenní výlet doprovázený úkoly po cestě. Vyráželi jsme od SEVERU (Středisko ekologické výchovy a etiky Rýchory), šli cestou necestou a náš cíl byl u Rýchorské boudy. Čtyři dny pobytu byly báječné a já i celá moje třída jsme si to náramně užili. Doufám, že podobnou akci si někdy během našeho studia ještě zopakujeme.

Natálie Bidlová, prima

Divadlo Trdýlko

V pondělí 13. června 2022 měla naše třída 2.S příležitost zhlédnout divadelní představení žáků ZUŠ Trutnov.

Po druhé vyučovací hodině jsme nastoupili na autobus do Trutnova. Bohužel nám počasí příliš nepřálo, celý den pršelo. To nám však nijak zvlášť nevadilo, protože po příjezdu do Trutnova jsme došli jen kousek k budově Základní umělecké školy ve Školní ulici.

Divadlo se odehrávalo v malém útulném sále. Kromě nás se na vystoupení přišli podívat žáci jiné školy a malý prostor jsme hravě zaplnili. Jeviště bylo velmi pěkně zařízené, díky čemuž se na celé představení dobře dívalo.

Před zahájením nám paní učitelka Rodrová, která má na starosti dramatické oddělení, řekla několik slov na úvod a představila nám všechny hry. Bylo pro nás trochu překvapení, že her bude více. Měli jsme za to, že se půjdeme podívat pouze na originální loutko-hrané představení Svatební košile ze slavné básnické sbírky Kytice K. J. Erbena. Celkem však nakonec hráli tři krátké hry. Dalšími byli Diváci od Ireny Douskové a Přehmat od A. P. Čechova. Obsazení byli nejstarší žáci dramatického oboru.

Myslím, že za všechny mohu říct, že se jim celé představení velmi povedlo. Děsivé části ze Svatebních košil naháněly husí kůži a vtipné pasáže dalších dvou her celé hlediště rozesmály.

Budeme velice rádi, když se ještě někdy v budoucnu zúčastníme podobných akcí.

Veronika Vlčková, 2.S

Naši studenti za školou aneb Královská hra

Iva Petirová je žákyní sexty našeho gymnázia. Do tiché dlouhovlasé dívky v první lavici byste neřekli, že kromě školních povinností zvládá i hru spojenou především se světem mužů a chlapců.

Ahoj Ivo, co Tě přivedlo k šachové hře? Je stále pravdou, že šachy hrají kluci?

Dobrý den, k šachům mě přivedl náš pan učitel matematiky Karel Mikeš. Vysvětlil mi základy a díky němu mě začaly šachy bavit.

Je pravda, že za šachovnicemi uvidíme v naprosté většině spíše kluky, takže když hrají nějaký turnaj, málokdy se mi stane, že soupeřím s dívkou, až na vyložené dívčí soutěže.

Jak dlouho už se nyní šachu věnuješ a kdo tě trénuje, popřípadě inspiruje?

Šachům se aktivně věnuji už 4 roky, nyní hrají za šachový klub Jičín, který vede mezinárodní mistr Tomáš Kraus. Mám i svého osobního trenéra, se kterým pracujeme 3 hodiny týdně. Začínala jsem ale v klubu Lokomotiva Trutnov, za který stále hostuji v krajské soutěži.

Máš svou oblíbenou figurku?

Dříve byl mou nejoblíbenější figurkou jezdec, nyní vidím velkou sílu hlavně ve střelcích.

Jakých soutěží a s jakým výsledkem ses zúčastnila?

Za šachový klub Jičín hrají extraligu mládeže. Také hrajeme II. ligu, krajský přebor a krajskou soutěž dospělých. Letos jsme skončili na 2. místě v krajském přeboru v rapid šachu, ze kterého jsme postoupili na podzimní MČR družstev. V individuálních soutěžích jsem skončila 4. na polofinále MČR Juniorek a mohla jsem si tak zahrát finále MČR s nejlepšími juniorkami v republice.

Víme, že Tě baví i divadlo. Mohla bys nám říci něco i o této aktivitě?

Divadlo mě velice baví jako i ostatní kroužky ZUŠ, bohužel kvůli ne moc ideálním podmínkám jsme tento rok nic pořádně nenacvičili. A příští rok je ve hvězdách...

Děkujeme za rozhovor.

Mgr. Kamila Matejková

Den, kdy se mlčelo

Ve čtvrtek 9. června 2022 se žáci 9.A ZŠ Bratří Čapků v Úpici prostřednictvím zážitkového workshopu „Den, kdy se mlčelo“, se kterým za nimi přijely dvě sympatické paní lektorky z neziskové organizace Post Bellum, seznámili s obdobím kolektivizace českého venkova v 50. letech 20. století. Všichni devátáci dostali materiály s životopisy obyvatel malé vesnice na Plzeňsku a našli si ve třídě další členy své rodiny. Jednotlivé rodiny se vzájemně představily a nakreslily své majetky. Po válce všichni doufali, že naváží na své předválečné životy a práci. Po tzv. vítězném únoru se vesnice a vztahy v ní postupně měnily. Začala kolektivizace, sílil tlak na vstup do JZD, ti, kteří vstoupit odmítali, byli zbaveni majetku, nuceně vystěhováni ze svých domovů, popř. uvězněni. Sousedé rozhodovali o osudech sousedů. Devátáci si vše vyzkoušeli „na vlastní kůži“ – odevzdávali hlasovací lístky ve volbách, rozhodovali se, zda vstoupit do družstva, odevzdávali do JZD svůj majetek, resp. přihlíželi ztrátě rodových gruntů, na schůzi rozhodovali o osudech svých sousedů. Na konci workshopu pak měli před očima úplně jinou vesnici a naprosto jiné vztahy než na začátku. V závěrečné reflexi žáci hodnotili, co je zaujalo, jak se ve svých rolích cítili a co jim workshop přinesl.

Renata Kafková

Holocaust

V úterý 24. května 2022 se žáci deváté třídy Základní školy Bratří Čapků po celý den zabývali dějinami holocaustu. Devátáci se na úvod seznámili s pojmy genocida, holocaust, šoa a antisemitismus, stěžejními událostmi a významnými osobnostmi tohoto období. Dále zjišťovali, které skupiny lidí byly holocaustem postiženy, objasňovali, proč právě je nacisté perzekuovali. Naši nejstarší žáci rovněž pracovali s dobovým propagandistickým materiálem Jedovatá houba, na kterém vysvětlovali způsoby manipulace s pravdou, vznik dobových fake news a zamýšleli se nad tím, proč nacistická propaganda věnovala velkou pozornost ovlivňování dětí už od útlého věku a jak na ně působila. Žáci se prostřednictvím fotografií snažili popsat postupný proces, během kterého se občan neárijského původu postupně začal setkávat s nárazkami na svůj původ, byl zbavován práv, musel opustit domov a byl uvězněn v koncentračním táboře. Dobové i současné fotografie nejznámějšího likvidačního tábora v Osvětimi si prohlédli v prezentaci, jedna žákyně se se spolužáky podělila o dojmy z návštěvy tohoto místa. Pak na lavice položili své osobní „poklady“, které měli v tu chvíli u sebe, většinou to byly šperky a mobily, všichni na lavicích měli věci nemalé hodnoty. Pouze „šťastní“ jednotlivci následně dostali drobnosti, jež byly „poklady“ osvětimských vězňů – maličkou bramboru, kousky suchého chleba a kostičku cukru, ostatní jen smutně hleděli do prázdných rukou. Závěrem si devátáci zahráli hru, během níž sami rozhodovali o osudech chlapce Františka, svého vrstevníka, pocházejícího ze smíšené rodiny. A jednomyslně volili takové možnosti, aby ho uchránili deportace do koncentračního tábora a umožnili mu stát se lékařem, jak si už od dětství přál.

Renata Kafková

Malý zpracovatel odpadů

Děti z prvních tříd Základní školy Bratří Čapků čekaly velice zajímavý den. Staly se studenty Malé technické univerzity! Během dopoledne se seznámily se základním rozdělením barevných kontejnerů a které odpady do nich patří. Následně si takové třídění odpadů vyzkoušely v praxi. Děti postavily celé město „Procházek“, kontejnery a popelnice na třídění i směsný odpad, sběrný dvůr i třídicí linku, popelářská auta, sloupce vysokého napětí a to vše z LEGO kostek. Pan „profesor z univerzity“ jim také vysvětlil, jak se zakládá skládka a k čemu se dá využít. Posledním úkolem bylo vyrobit papír. Děti šly do parku hned vedle školy a zkusily si samy vyrobit ruční papír, který ozdobily lístečky a kytíčkami. Tento projekt byl finančně podpořen z Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.

Hana Macháčková

Dětský den na ZŠ Bratří Čapků

V pátek 3. června jsme do velké tělocvičny pozvali žáky 1. stupně na oslavu Dne dětí.

Připravili jsme pro ně různé atrakce a dovednostní soutěže. Zdoláváním jednotlivých úkolů získávaly děti žetony, které si vyměňovaly v krámku za odměny (hračky nebo dobroty). Děti odcházely nadšené, co všechno se jim podařilo „nakoupit.“ O den dříve byly podobné atrakce a soutěže připraveny i pro děti z úpických a okolních mateřských škol. Na všechny šikulky rovněž na konci čekala odměna. Dětský den se prostě opět vydařil na jedničku.

Romana Jirková

ZŠ ÚPICE-LÁNY
PRŮLET ÚLEM

Husté pokusy, prasečí srdce a lidské plíce

Poslední sobotní přírodovědné setkání na „zdrávce“ v uplynulém školním roce proběhlo v chemické laboratoři, kde na nás čekaly „husté pokusy“. Nejprve jsme si zopakovali vše o hustotě teoreticky a pak už jsme bádali jen prakticky. Na pořadu dne byly opět prasečí orgány. Tentokrát jsme se podívali do prasečího srdce a samozřejmě ho rozpitvali. Na posledním stanovišti jsme vyrobili model plic a ověřili si, jak naše plíce fungují. Děkujeme, „zdrávko“ za poutavé, zajímavé, inspirativní, pohodové, zážitkové a poučné sobotní dopoledne.

Vendula Janečková, Iveta Jiříčková

Dětský parlament v akci

Kovbojská víkendovka

Členové dětského parlamentu uspořádali v květnu Kovbojskou víkendovku. Tato akce byla po dva roky odkládána z důvodu covidových omezení. Proto byli všichni rádi, že se může konečně uskutečnit. Padesát natěšených dětí se sešlo v pátek večer ve škole, kde se rozdělily do skupinek. Pasovaly se do role kovbojů, kteří plnili úkoly, aby se mohli stát šerify. A to se všem podařilo. V sobotu se malí šerifové rozcházeli natěšení, plni dojmů a zážitků. Poděkování patří panu Kuťákovi, který celé dopoledne vozil lánské kovboje na svém povozu.

Přeměněný den

Další akcí byl „Přeměněný den“ – kluci za holky a holky za kluky. Některé převleky byly opravdu geniální. Největší ohlas měla „lady“ v růžových šatech v podání pana ředitele. Na fotky ze všech akcí se můžete podívat na www.zsul.cz nebo na školním facebooku. Některé jsou zdokumentovány i v reportážích Televize-JS.

Výlet za odměnu

Dětský parlament se celý rok snažil pomáhat na akcích školy a zpříjemňoval život svým spolužákům zábavnými aktivitami. Za odměnu odjeli neaktivnější členové na výlet do Hradce Králové, kde si užili dopoledne na LASER GAMU a odpoledne navštívili Obří akvárium.

Iveta Jiříčková

Skvělé výkony v Poháru rozhlasu

Po dvou letech se rozběhly i atletické soutěže na okresní úrovni. Ve čtvrtek 12. května 2022 za krásného a slunečného počasí se na trutnovském atletickém stadionu uskutečnil další ročník Poháru rozhlasu. Pořadatelé tak velký zájem neočekávali. Bylo přihlášeno 56 družstev ve 4 kategoriích, nejvíce v kategorii starších žáků (16 týmů), proto závod skončil v pozdních odpoledních hodinách.

Naše výsledky: starší žákyně – 4. místo z 14, starší žáci – 9. místo z 16, mladší žákyně 10. místo ze 14 a mladší žáci 6. místo z 12.

Ve skvělé formě se předvedli naši vytrvalci. V mladších žácích v běhu na jeden kilometr do cílové rovinky s velkým náskokem vbíhal Tomáš Tomčiak (7. B), svůj náskok ještě navýšil a s přehledem vyhrál svoji kategorii. V druhém běhu potvrdil svoje vytrvalostní předpoklady i David Švrčina (7. B), doběhl na 3. místě. V nejdelším běhu, v běhu na 1500 metrů, a nejpočetnějším startovním poli (38 závodníků) si výborně vedl Šimon Souček (6. místo). Na bronzovém postu doběhla Dorota Vojtěchová (9. A) v běhu na 800 metrů. O jejím čase píšeme dále.

V technických disciplínách si nejlépe vedla Yen Nhi Vu Thi (8. B) ve skoku dalekém, když ke zdolání čtyřmetrové hranice jí chyběl 1 centimetr a brala 6. místo. Za zmínku stojí i výkon Adama Mariče z vrhačského kruhu, byl devátý v 43členném poli.

Děkujeme všem lánským reprezentantům za skvělé výkony, sportovní a bezproblémové chování. Po dvou letech to byla zase krása vidět naše žáky s nadšením sportovat.

Předmětová komise tělesné výchovy a sportu (foto P. Nýltová)

Tajný žolíkový výlet

Žáci na lánské škole mohou po celý rok sbírat tzv. žolíky. Dva žolíky dostávají každý měsíc za vzorné chování a za to, že si plní své povinnosti. Žolíkem si mohou vymazat známku nebo si je strádají na konec školního roku, kdy je odevzdají zpět třídnímu učiteli a jsou nominováni na tajný výlet. Soutěž je mezi žáky oblíbená. Za poslední roky se do nominace dostali jen ti, kteří získali plný počet žolíků plus nějaké bonusové (ředitelské) navíc. Letos se tajného výletu zúčastnilo 23 žáků z druhého stupně. Vyrázili do blízkého pohraničí, do polské Karpacze a Kowar, kde navštívili chatu na hlavě, antigravitační domek, papouškárnu, aquapark a park miniatur. Prostě, být slušný a plnit si své povinnosti, se určitě (aspoň na lánské škole) vyplatí.

Iveta Jiříčková

Sportovní den mládeže s TAJV

Sedmého června proběhl na ZŠ Úpice-Lány „Sportovní den mládeže s TAJV – Tenisová akademie Jan Váňa“. Organizátorem byl Mgr. Jan Váňa z Tenisové akademie, který do školy zavítal už podruhé. Padesát vybraných žáků z různých věkových kategorií soutěžilo v pěti disciplínách, nejprve v týmech, potom jako jednotlivci. Tři nejlepší postoupili do celorepublikového klání, které se uskuteční v prosinci v Poděbradech. První místo vybojoval Kryštof Kobos ze 7. A, druhé Matěj Kábrt z 5. A, třetí Karolína Duchová ze 6. B. Tuto sportovní aktivitu podpořilo i Město Úpice. Akce se zúčastnil pan místostarosta Jiří Adam, který předal vítězům ceny. Gratulujeme a doufáme, že všichni tři postupující budou školu i město nadále úspěšně reprezentovat.

Iveta Jiříčková

Dorota vyrovnala...

Od roku 2015 tabulka rekordů školy zaznamenává velké změny. Většina rekordů z 90. let 20. století už má nové majitele. Nikomu se zatím ale nepodařilo překonat rekord v běhu na 800 metrů Vanesy Krejsové z roku 1986. Několikrát se k němu přiblížila Petra Zelinková. Rekord je v platnosti už neuvěřitelných 36 let. Při okresním kole Poháru rozhlasu tento rekord (2:39,0) vyrovnala Dorota Vojtěchová (9. A). Doufáme, že Dorka po uzavěření těchto Úpických novin měla ještě do konce školního roku šanci tento rekord překonat. Blahopřejeme!

Vendula Janečková

Neuvěřitelná Maruška

Po vynikajících výsledcích v Zeměpisné olympiádě uspěla Marie Vlčková (6. B) i v okresním kole v poznávání přírodnin. Obsadila krásné 3. místo v kategorii D a postoupila do krajského kola. Okresní kolo se uskutečnilo v pondělí 6. června 2022 ve Dvoře Králové nad Labem.

Vedle Marušky naši školu ještě reprezentovali tři její spolužáci. Eliška Stará skončila na 12. místě, Natálie Tomková na 17. místě a Radek Langer na 19. místě.

Děkuji jim za vzornou reprezentaci školy a svědomitou přípravu. Marušce potom patří velká gratulace.

Vendula Janečková

Lánské absolventky

Široké spektrum nejrozličnějších témat, která letošních devatenáct devětáček zpracovávalo, určitě rozšířilo obzor nejen jim samotným, ale i přítomným pedagogům. Povinnost tvorby závěrečných děl na lánské škole (zakomponovaná do školního řádu) je zpočátku proklínána, ale s odstupem času mimořádně oceňována. Věříme, že letošní ročník nebude výjimkou.

Šest nejzdařilejších a čerstvě obhájených absolventských prací bylo v půli června představeno široké veřejnosti v úpíckém

loutkovém divadle. Přítomní si ujasnili rozdíl mezi standardními a latinskoamerickými tanci, dozvěděli se, co nebo kdo je fenoménem počítačových her, zjistili, kdo byli Fryderyk Chopin či Nikola Tesla i o čem píše Paulo Coelho. A nakonec se mohli pomazlit s činčilou.

První absolventské práce psali vycházející žáci ZŠ Úpice-Lány ve školním roce 2010–2011, letošní ročník byl tedy dvánáctý. Školní archiv za tučt let čítá přesně 333 prací. Ty nejlepší si můžete přečíst na školním Moodle. Reportáž z letošní veřejné prezentace najdete na webu Televize JS.

Petr Kalousek

Pouť na Dřevěnce 2022

Město Úpice Vás srdečně zve na zahradu Dřevěnky, kde Městské kulturní středisko ve spolupráci s Městským muzeem připravilo příjemné posezení, pochutnání, podívání, poslouchání...

(změna programu vyhrazena).

Program v pátek 29. 7.

17:00–19:00 Městská hudba Úpice – koncert

20:00–24:00 Kosta & spol. – pop. hudba k poslechu i tanci

Prodej občerstvení 17–24 h

Program v sobotu 30. 7.

10:00–11:00 Klub loutkářů Úpice – pohádka Skákavá princezna

11:00–16:30 Rukodělné dílničky – pro děti

14:00–15:00 Klub loutkářů Úpice – pohádka Skákavá princezna

16:00–17:00 Pískomil se vrací – koncert pro děti

18:00–19:30 Michal Tučný revival – country koncert

20:30–0:30 Asitack – rocková hudba k poslechu i tanci

Prodej občerstvení 10–01 h

Stánky v sobotu 30. 7. od 10 do 17 h: řezbářské výrobky, malované kameny, dekorativní zboží, proutěné výrobky, paličková krajka, šperky, keramika, pedig, recydlínové tašky...

Kontrolní otázka: Víte, kdo je to Pískomil?

Pokud víte, že je to malé myšovitě zvířátko, čilý hlodavec, tak to je správně. Ale v našem případě je PÍSKOMIL SE VRACÍ název skvělé hudební skupiny, která se jako jedna z mála profesionálních kapel věnuje výhradně moderní dětské tvorbě a tvoří mezigenerační zábavu, při které se baví nejen děti, ale i rodiče. Při jejich živelném koncertu si užijete vtipné a originální texty, našlápnuté písničky, barevné kostýmy a skvělou práci s dětským publikem. Od roku 2012 kapela odehrála přes 500 koncertů a získala si řadu fanoušků. Jejich písničky hraje denně Český rozhlas – Rádio Junior. S kvalitní tvorbou pro děti si kapela získala stabilní místo na české hudební scéně a vystupuje například na městských slavnostech, vinobraních, ale také na velkých festivalových pódii (Mezi ploty, Colours of Ostrava, United Islands of Prague, Vysočina Fest, Benátská noc...) a všude tam, kde je vítána rodinná zábava.

Městské kulturní středisko

Divadelní předplatné 2022/23

Předplatné, které nabídne od října 2022 do dubna 2023 sedm skvělých divadelních představení, si můžete zakoupit v průběhu léta do 30. 8. v TIC. Cena předplatného: 2 100 Kč. Letáček s podrobnou nabídkou je k dispozici v TIC, v Divadle A. Jiráka a informace jsou samozřejmě uvedeny také na webových stránkách Městského kulturního střediska Úpice www.mksu.cz.

Změna programu a termínů vyhrazena.

Hrdinové

Příběh tří válečných veteránů, kteří se rozhodnou vzepřít monotónnímu životu a společně si naplánují svůj poslední cíl: výšlap na kopec, na který se denně dívají z domova důchodců. Uspějí v tomto „dobrodružství“ a potvrdí tak pravidlo, že člověk je jen tak starý, jak se cítí? Na to vám dají odpověď v této laskavé (tragi)komedii představitelé našich tří hrdinů: **Petr Kostka, Jaroslav Satoranský a Miroslav Vladyka.**

neděle 9. 10.

Tak já letím!

One-woman show **Anny Polívkové**. Neuvěřitelně upovídaná výstřední pětáctýřicátnice se rozhodne oslavit své narozeniny cestou do Austrálie a zopakovat tak výlet, který podnikla se svými kamarádkami před 25 lety. Tentokrát však cestuje sama. Jak to proběhne a dopadne...?

čtvrtek 3. 11.

Perfect Days

Romantická a svižná komedie nejen o ženách a nejen pro ženy. Aneb - pro ženy, které chtějí být šťastné, a pro muže, kteří se toho nebojí. Divadelní komedie (která byla i úspěšně zfilmována) je vtipným důkazem toho, že život pro nás vždy chystá něco úplně jiného, než si plánujeme.

Hrají: **Lenka Vlasáková, Jan Dolanský, Petra Jungmanová, Jan Hofman, Dana Syslová / Eva Lecchiová, Vilém Udatný**
pátek 9. 12.

Nejstarší řemeslo

Pět dam v nejlepším věku se přes polední pauzu sluní na lavičce v parku. Probírají různá témata, ale my za chvíli pochopíme, že titul Nejstarší řemeslo se vztahuje právě k nim... Potřebuje jejich řemeslo marketing, management atd., aby obstálo v ekonomické konkurenci? Nebo těmto pěti ženám zbývá jen dřít do roztrhání těla?

Hrají: **Valérie Zawadská, Zuzana Slavíková, Veronika Gajerová, Michaela Dolinová, Jana Švandová / Kateřina Macháčková**
středa 18. 1.

Amadeus

Rivalita mezi zavedeným skladatelem Antoniem Salierim a nováčkem Wolfgangem Amadeem Mozartem. Oba v zajetí svých múz, své geniality, touhy po lidské slávě. Jak se dá změřit úspěch? Skvělá divadelní hra, která se stala předlohou pro slavný oscarový film Miloše Formana. Vy tento příběh uvidíte v inscenaci Městského divadla Mladá Boleslav, ve které se na jevišti v hlavních rolích exkluzivně potkají tři držitelé Ceny Thálie: **Daniel Bambas, Petr Mikeska a Radim Madeja.**
úterý 28. 2.

Jméno

Mluvit se dá o všem. Mezi dobrými přáteli a příbuznými by vlastně žádné téma nemělo být tabu. Když se však Vincent svěří se záměrem dát svému synovi kontroverzní jméno, zdá se, že hranice civilizované konverzace byla překročena. V brilantní komedii podle nejlepší francouzské tradice hrají: **Roman Zach, Jan Dolanský, Jana Janěková ml., Linda Rybová, Petr Lněnička**
březen 2023

Můj báječný rozvod

Sólo pro Elišku Balzerovou!

Hra po jednu herečku, plyšového psa jménem Axl a sedmnáct postav; všechny je v této inscenaci hraje Eliška Balzerová, a to skvěle! Ohromuje svou proměnlivostí, temperamentem, smyslem pro humor i nevztíravou vroucností.

duben 2023

Předprodej vstupenek na další pořady

Předprodej vstupenek zajišťuje Turistické informační centrum, které sídlí v Úpici na Náměstí T. G. Masaryka 31. Telefon: 605 297 943. Otevírací doba: pondělí–pátek 9–12, 13–17 h / sobota 8:30–12, 12:30–16 h / neděle a svátky zavřeno.

Kromě divadelního předplatného jsou v prodeji vstupenky na tyto pořady, které se uskuteční vždy od 19:00 hodin v úpickém Divadle A. Jiráska:

Sex noci svatojánské

Skvělá komedie o lásce a sexu, nejrůznějších vášních, předsudcích a v neposlední řadě také o manželských trampotách.

Představení v rámci jarního divadelního předplatného termínově přesunutě (z důvodu nemoci herců) z 26. 3. na **pondělí 19. 9. 2022**. Zakoupené vstupenky zůstávají v platnosti, zbývající vstupenky v ceně 350 Kč lze koupit v TIC.

Miniparty s Karlem Šípem

Zábavná talk show baviče, moderátora a textaře Karla Šípa na motivy televizního pořadu Všechnoparty. Prostor dostanou také dotazy diváků.

středa 12. 10. ** od 1. 8. předprodej vstupenek v ceně 300 Kč

V září pak bude zahájen předprodej vstupenek na koncert **Jakuba Smolíka**, divadelní představení **Hrdinové a Tak Já Letím!**

Městské muzeum a galerie J. W. Mezerové www.mmgu.cz

Otevírací doba:

Muzeum: úterý–sobota 10–12, 13–17 hodin / neděle a svátky 13–16 hodin

NKP Dřevěnka: úterý–neděle 13–17 hodin, školní a hromadné výpravy lze objednat předem i na dopolední hodiny.

Vstupné: děti do 6 let zdarma / děti a mládež od 6 do 15 let 10 Kč / studenti, senioři a ZTP 20 Kč / dospělí 30 Kč, školní výpravy: mateřské školy zdarma / žáci základních škol 5 Kč / studenti středních škol 10 Kč

Muzeum (ve staré radnici)

Vilém Pokorný

Srdečně vás zveme na výstavu obrazů Viléma Pokorného, která se koná při příležitosti jeho nedožitých 80. narozenin. Přijďte do našeho muzea zavzpomínat na výtvarníka, uznávaného umělce a člověka, který díky své pílí, nadání a lásce ke svému rodnému kraji dokázal promítnout do svých obrazů krásu přírody v jejích proměnách, podobách a ve všech ročních obdobích.

Těšíme se na Vás.

Výstava je přístupná od 18. 6. do 4. 9. 2022.

Obrazy Julie Winterové Mezerové

Galerie JWM nabízí výběr z bohaté tvorby úpické Paní malířky, který se zhruba vždy po půl roce obměňuje. Přijďte se tedy podívat na to, co jsme pro vás vybrali tentokrát. Stojí to za to!

Výstava je přístupná do 30. 10.

NKP Dřevěnka

Květinová Dřevěnka

Skanzenová expozice v Dřevěnce je doplněna a oživena květinovými dekoracemi, aranžemi, výpichy, věnci z květin a dalších přírodních materiálů, svatebními kyticemi, předměty s květinovými motivy, kytičkovanými látkami... Součástí té květinové krásy jsou také fotografie květin, jejichž autory jsou Jaroslav Marel a František Kuchař.

Květinové aranže vytvořili studenti Střední školy zahradnické a technické, Litomyšl.

Myslíme si, že květinové „odění“ Dřevěnce moc sluší. Přijďte se o tom přesvědčit, jste srdečně zváni.

Výstava je přístupná do 4. 9.

PRÁZDNINY V KNIHOVNĚ

13. 7. (St) - 16-17.30 hodin

Prázdninové setkání (tvoření) „S knížkou do života“ pro děti od 3-6 let a maminky

19. 7. (Út) - 9.30-11.00 hodin

Prázdninová tvořivá dílna pro děti

2. 8. (Út) - 9-12.20 hodin

Pěší výlet pro děti za Dášeňkou

18. 8. (ČT) - 9.30-11 hodin

Retro hry venku

(v případě nepříznivého počasí uvnitř)

po celé prázdniny (v půjčovní dobu)

Výstava výtvarných prací dětí ze soutěže na téma Božena Němcová

Budeme vám nabízet **knihu na slepo o cestování**

VYHLAŠUJEME PRÁZDNINOVOU SOUTĚŽ O ROČNÍ REGISTRACI

V průběhu prázdnin zašlete do knihovny na e-mail „knih.upice@seznam.cz“ foto místa, které jste navštívili o prázdninách v České republice (mimo náš okres).

Z došlých e-mailů vylosujeme 3 z vás, kterým prodloužíme registraci o rok.

Knihovna je otevřena po celé prázdniny

Připomínáme:

- dětské oddělení půjčuje o prázdninách dopoledne 8–12 hodin (Po, St, Pá)
- oddělení pro dospělé a čítárna – otevřeno normálně, pouze v sobotu zavřeno

Výtvarná soutěž na téma Božena Němcová

V rámci března měsíce čtenářů jsme vyhlásili výtvarnou soutěž pro děti. Její téma bylo Božena Němcová. Mladí výtvarníci měli široké spektrum možností od jejího portrétu přes místa, kde pobývala až k jejím dílům. Výtvarné práce jsme sbírali do dubna a v průběhu května jsme celou soutěž vyhodnotili. Měli jsme velikou radost, že se sešlo přes 60 černobílých děl dle zadání. Slavnostní předání cen a zároveň zahájení výstavy všech prací se uskutečnilo ke konci června. Práce dětí si můžete v půjčovní dobu knihovny přijít prohlédnout. Z těch nejlepších výkresů z knihoven celého Královéhradeckého a Pardubického kraje budou knihovnice vybírat ty nejzajímavější a nejzdařilejší, které budou zařazeny do sborníku věnovaného právě Boženě Němcové.

Jména výherců ve všech kategoriích najdete na www.knihovnaupice.cz a také na výstavě v knihovně po celé prázdniny.

J. Šimková, obrázek Barbora Baudyšová

Nové knihy

KNIHY PRO DOSPĚLÉ

Wilková, Scarlett: Až uvidíš moře

Poutavé vyprávění o nelehkých osudech řeckých uprchlíků mezi námi v druhé polovině minulého století. Kniha vypovídá o historii Řecka, o občanské válce, která zemi rozdělila, a o minulosti řecké komunity u nás.

Štěpánek, Jan: Bílá nemoc

Grafický román je adaptací stejnojmenné slavné divadelní hry.

Slaughter, Karin: Falešná svědkyně

Leigh tvrdě pracovala, aby si vybudovala zdánlivě normální život. Je uznávanou obhájkyní, má dospívající dceru, dokonce i její rozvod probíhá poklidně. Její dětství je ale pošpiněné tajemstvím a násilným činem. Jednoho dne dostane případ: má obhajovat bohatého muže obviněného ze znásilnění. Pro Leigh je to příležitost, jež ji může v kariéře posunout o pár příček výš. Pokud vyhraje. Při setkání s obviněným si však uvědomí, že není náhoda, že si jako obhájkyni vybral právě ji.

Havlík, Rudolf: Horkou jehlou

Román českého filmového režiséra vypráví příběh hlavního hrdiny, který se vydává do světa jako ten, kdo hasí průšvihy pro textilní korporace na druhé straně světa.

Hyde, Catherine Ryan: Kam ukrýt štěstí

Román o dospívající Abby, která zachrání život sedmi štěňatům a tím spustí lavinu neuvěřitelných náhod, čímž změní život mnoha lidem. Třináctiletá Abby žije s matkou a násilnickým otcem. Jednoho dne cestou ze školy domů zahlédne u řeky auto a muže, který do vody právě vhodil mrs. kající se pytel. Když odjede, Abby neváhá a pytel vytáhne. K jejímu velkému překvapení v něm najde sedm rozkošných štěňat. Sled událostí, které tím spustí, dramaticky změní život celé její rodiny.

Halls, Stacey: Nalezenec

Londýn, 1754: Šest let poté, co zanechala svou nemanželskou dceru Claru v londýnské nemocnici Foundling, se Bess Brightová vrací, aby získala své dítě zpět. Obává se nejhoršího, že Clara zemřela. Poslední věc, kterou očekává, je slyšet, že si před lety dceru již vyzvedla. Kdo vzal její dítě a proč? V tichém ponurém domě na okraji Londýna žije mladá vdova, která od manželovy smrti neopouští svůj byt, dokonce ani kvůli své malé dceři Charlottě. Na radu přítele je ale ochotna najmout chůvu, která se bude Charlottě věnovat.

Hannah, Kristin: Slavík

Francie 1939. V tiché vesničce jménem Carriveau se Vianne Mauriacová loučí se svým manželem Antoinem, který byl povolán do zbraně. Vianne nevěří, že by skutečně mohlo dojít k válce, jenomže Němci vpadnou do Francie a země je rázem plná nepřátel, tanků a bojových letadel. Když se pak ve Viannině domě usadí německý kapitán, musí osamělá žena vycházet nepříteli vstříc, jinak přijde o vše. Bez jídla i naděje čelí nelehkým rozhodnutím, v nichž jde o život či smrt nejen její a jejích blízkých.

Šťastná, Barbora: Samotářky

Román úspěšné české bloggerky a spisovatelky je inspirován skutečnými událostmi, které v minulém století ovlivnily život i soudržnost jedné rodiny a promítly se až do současnosti.

Roberts, Nora: Skleněný ostrov

Šest strážců musí putovat do Irska, kde je čeká pátrání po Ledové hvězdě. Nesmrtelný bojovník Doyle zde musí navíc čelit své tragické minulosti. Po boku má archeoložku Riley, která si chtě nechtě musí přiznat, že k Doylevi cítí něco víc. Výprava samotná je ovšem nejmenší starostí strážců, mají totiž v patách temnou bohyni toužící nejen po Ledové hvězdě, ale i jejich krvi.

Lucas, Lilly: Nové sliby

V malém městečku Green Valley uprostřed Skalistých hor žije už od mala Izzy, která tady pracuje jako instruktorka snowboardu. Už léta je tajně zamilovaná do svého nejlepšího přítele Willa, který ji bere pouze jako dobrou kamarádku. Ani romantický polibek na silvestra nepřiměl Willa, aby se na Izzy díval jinýma očima. Jednoho dne se v Green Valley objeví Cole, seriálová hvězda z Netflixu, a najme si Izzy jako instruktorku lyžování, aby ho připravila na jeho novou roli...

Frasier, Anne: Najdi mě

Úvodní detektivní thriller nové série, v němž vystupuje hlavní hrdinka Reni Fischerová spolu s detektivem Danielem Ellisem.

Westover, Tara: Vzdělaná

Tara Westoverová poprvé vkročila do školy, když jí bylo sedmnáct. Vyrůstala na samotě v rodině survivalistů a náboženských fanatiků a až v dospívání našla odvahu hledat si vlastní cestu. Studovala na Harvardu a v Cambridgi a zjistila, že vzdělání má osvobozující moc, ale že za něj bude muset zaplatit vysokou cenu.

Trpková, Kristýna: Vesnice

V polích nedaleko obce Lipová jsou objeveny lidské ostatky. S největší pravděpodobností patří jednomu z pohřešovaných

dětí, které zde během uplynulých let beze stopy zmizely. Nejenže vše nasvědčuje tomu, že chlapec byl dlouhé roky vězněn někde bez přístupu na denní světlo, dokonce se zdá, že se i navzdory rozsáhlému pátrání a nejruznějším hypotézám policistů vesnici nikdy neopustil.

Robotham, Michael: Když byla hodná

Evie, dívka bez minulosti, neustále jako by utíkala – ale před kým? Jako malou ji našli, jak se ukrývá na místě činu ohavné vraždy. Její schopnost poznat, kdy někdo lže, Cyrusovi již dříve pomohla rozlousknout spletitý případ. Teď Cyrus kousek po kousku odhaluje tajemství Evieiny temné minulosti, přitom ji však vystavuje čím dál většimu nebezpečí. Nakonec dívka nezbyde, než se opravdu dát na útěk

Trecourt, Marilyse:**Ke hvězdám a ještě dál**

Na příběhu o splněných snech francouzská spisovatelka a koučka ukazuje, že jsme-li nespokojeni se svým životem, můžeme ho vzít do vlastních rukou. V závěru knihy nabízí několik praktických mentálních cvičení a textů, které mohou pomoci.

Klusák, Pavel:**Gott. Československý příběh**

Monografie přináší nezávislý pohled na období české populární hudby a zábavní průmyslu od 60. do konce 80. let 20. století na pozadí pěvecké dráhy legendy české pop music Karla Gotta.

Kippola, Palmer:**Autoimunitní onemocnění**

Příručka, ve které autorka na vlastním příběhu demonstroe boj s roztroušenou sklerózou v běžné medicíně. Posléze představuje i alternativnější vyzkoušené přístupy.

Holeček, Marek: Dotknout se hvězd

Autor se v knize vrací k popisu dvou horeček expedic, a to k expedici Čamlang v Nepálu a k expedici Huandoy v peruánské Cordillera Blanca. V textu nechybí ani reflexe od ostatních účastníků včetně rozhovorů pro média.

Lomborg, Bjørn: Falešný poplach

Knih je založena na hodnověrných poznatcích, zejména na původních zprávách Mezivládního panelu OSN pro změnu klimatu IPPC (nikoli jejich deformovaných shrnutích pro politiky a média). Autor na konkrétních příkladech ukazuje, že takřka všechno, co o klimatu slyšíme v médiích od aktivistů či politiků, jsou chybné interpretace nebo úplně výmysly.

Nešpor, Karel: Léčivá moc smíchu

Autor v knize popisuje, jaký má smích význam pro náš život, pro navazování kon-

taktů, pro lepší komunikaci, překonávání životních překážek a tragédií, pro práci a vztahy na pracovišti, ale také pro naše fyzické zdraví. Jednotlivé kapitoly se zabývají smíchem a humorem, druhy smíchu a jeho vztahem k nejruznějším oblastem lidské činnosti. Autor dále nabízí praktické způsoby, jak si zlepšit a oživit vlastní život smíchem. Zajímavá, čtivá, dobře srozumitelná a praktická kniha je určena široké čtenářské veřejnosti.

Viewegh, Michal: Děravé paměti

Knížka nabízí Vieweghův vlastní pohled na to, jakým byl učitelem, nakladatelským redaktorem a nakonec jedním z nejpopulárnějších prozaiků, jehož literární díla byla v hojné míře úspěšně zfilmována. Nechybí ani pohled do soukromého života: do rodinného prostředí, na přátelské a partnerské vztahy, na to, jak autor obstál v roli manžela a otce. Knížka líčí nejen Vieweghovy životní úspěchy, ale i prohry a pády.

KNIHY PRO DĚTI**Dražilová Zlámalová, Sandra:****Čarodějnice Bodelína**

Čarodějnice Bodelína začne v lese vyvádět lumpárny a neplechy, dokonce i v nedaleké vesnici u Vojtiška v pokojíčku. Avšak díky kamarádům zvířátkům se Bodelína postupně mění v hodnou čarodějnici a přející lesní kouzelnici a zjistí, že když bude spíše pomáhat než škodit, bude mít tak i více přátel.

Fleming, Lucy: Ela a noční světýlka

Obrázková knížka o noční víle jménem Ela.

Sumino, Yoru: Chci sníst tvoji slinivku

Dojemná manga romance o přátelství a smrtelnosti.

Souralová, Veronika:**Když jsem byla štěně**

Vyprávění o prvních měsících štěněcího života doprovází velkoformátové barevné fotografie.

Horáček, Petr: Nenažraná koza

Obrázkový příběh o nezbedné koze, která se rozhodla ochutnat na farmě všelicos.

Marvel Spider-man.**Spider-manův příběh**

Ilustrovaný příběh na motivy superhrdinských dobrodružství.

Lauda, David: O kolečko víc

Veselé příhody ze školy v Pšoukovicích, které s partou kamarádů zažívá Vínec a jeho pes Winston.

Ishida, Sui: Tokijský ghúl. 13

Poslední bitva vzplála a inspektoři ÚPG

se dali na pochod s cílem podrobit si sovu. Pan Jošimura je připraven útoku čelit, ale rozhodně nehodlá dopustit, aby za něj obětvali život jeho přátelé.

Krolupperová, Daniela:

Policejní křeček a zámecký zloděj

Pokračování vyprávění o policejním křečkově. Tentokrát hledá se svým kamarádem zámeckého zloděje.

Rožnovská, Lenka: Pohádníček

Souhrnné vydání výběru známých převyprávěných pohádek, které v této úpravě vyšly také jako samostatné knihy.

Sekaninová, Štěpánka:

Příběhy velkých i malých měst

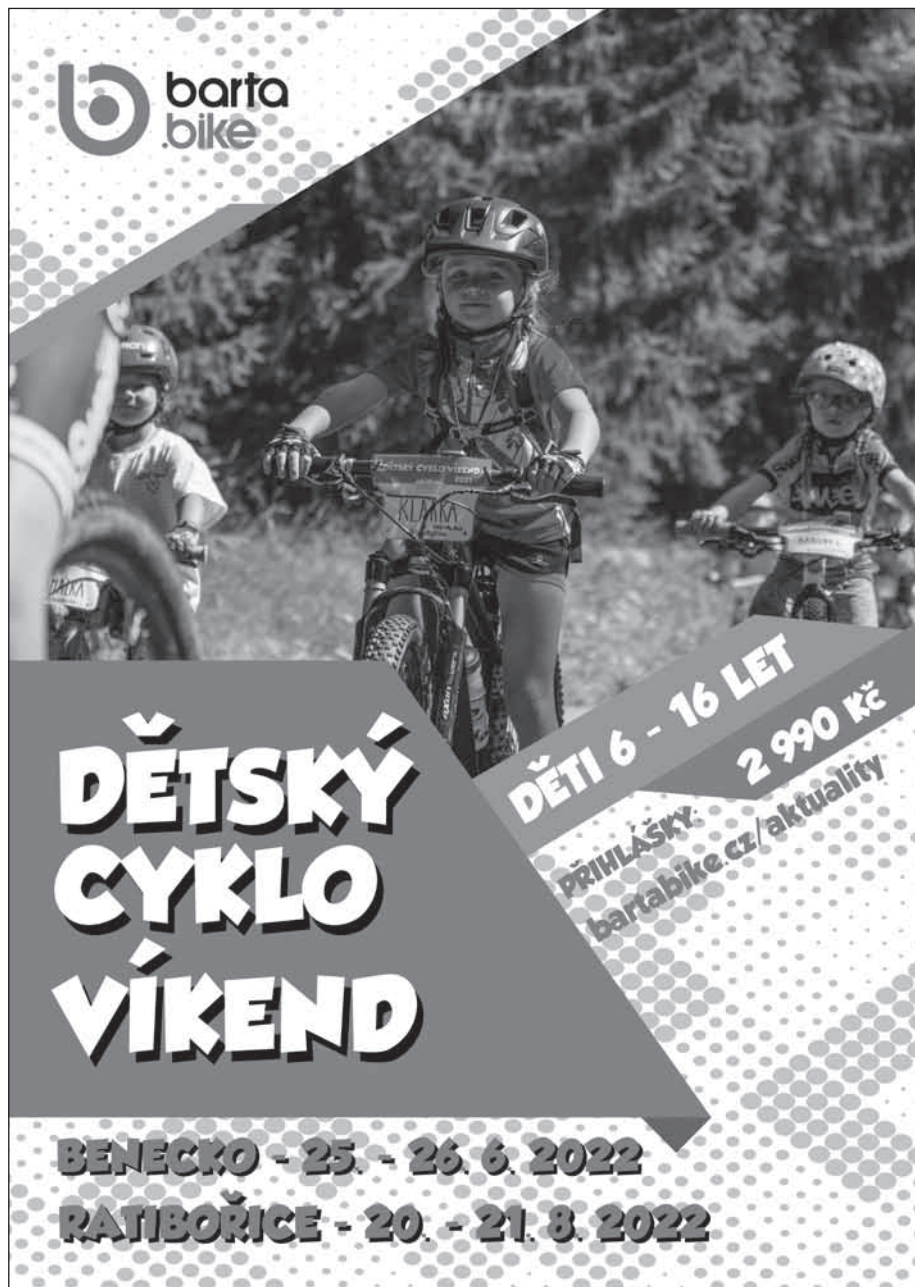
Kozel Petr žije na dvorku s ostatními zvířaty, ale doma ho to nebaví, prý za plotem na vesnici se nedá nic zažít. Tak se rozhodne, spolu s kamarádkou a věrnou posluchačkou jeho příběhů slípkou Klárou, vyrazit do všech zajímavých světových měst. Společně pak dětem představí nejzajímavější města světa, jejich historii, obyvatele a mnoho turistických zajímavostí.

Rodným krajem 64

Počátkem června vychází další číslo oblíbeného regionálního sborníku Rodným krajem. Přináší přes dvě desítky zajímavých článků, které se týkají historie zdejších měst a obcí, dějin hornictví, přírody, příběhů významných i méně známých osobností. Z obsahově pestré palety článků čtenáře jistě zaujme příspěvek o budování astronomické pozorovatelny na rtyňských Zadech, v níž byl instalován tehdy největší amatérsky vyrobený zrcadlový dalekohled v Evropě. Za připomenutí také stojí článek k výročí 100 let odhalení pomníku Babičky v Ratibořicích od slavného sochaře Otto Gutfreunda. Ohlédneme se také za dějinami dolování černého uhlí v dole U Buku (Pětiletka), nebo ve Žďárkách. K letošnému výročí úmrtí spisovatelky Boženy Němcové přinášíme pozoruhodný článek o sourozencích Boženy Němcové (Barunky Panklové). Nový Rodný kraj přináší také přehled akcí místních muzeí a galerií v letošním 2. pololetí, seznam nových titulů regionální literatury a na své si přijdou i milovníci poezie a hezkých fotografií.

To vše a mnoho dalšího nabízí nové číslo sborníku Rodným krajem 64. K dostání je na obvyklých distribučních místech a na www.rodnymkrajem.cz

Vojtěch Kábt, redaktor sborníku

barta bike

DĚTSKÝ CYKLO VÍKEND

DĚTI 6 - 16 LET

2 990 Kč

PŘIHLÁŠKY: bartabike.cz/aktuality

BENECKO - 25. - 26. 6. 2022

RATIBOŘICE - 20. - 21. 8. 2022

Běh pro hospic

Oblastní charita Červený Kostelec zve všechny příznivce běhu rekreačního i závodního k účasti na 9. ročníku benefičního „Běhu pro hospic“. Akce, která je součástí běžeckého seriálu Primátor CUP, proběhne v sobotu 17. září v Červeném Kostelci (start u budovy Háčko, Manželů Burdychových 245), přičemž bodován v rámci seriálu bude hlavní závod, trať na 10 km. V juniorské kategorii (ročník narození 2003–2006) bude bodován běh na 5 km a připraveny budou i tratě na 2 km a další kratší úseky pro mladší běžce, včetně symbolického běhu na 150 m pro nejmenší, aby se mohl zúčastnit každý.

Registrace na běh je již otevřena. Odkaz naleznete na našich stránkách www.behprohospic.cz. Akce je součástí veřejné sbírky a veškerý výtěžek ze vstupného bude určen na podporu lůžkového a mobilního Hospice Anežky České.

Akce je podpořena městem Červený Kostelec. Přijďte si zaběhat!

1. pátek 19.00 hodin

PREZIDENTKA

Nová romantická komedie v čele s Aňou Geislerovou a Ondřejem Vetchým.

Vstupné: 140 Kč, 100 min., české znění, pro mládež do 12 let nevhodný

3. neděle 18.00 hodin

MIMONI 2: PADOUCH PŘICHÁZÍ

Nejžlutější a neúspěšnější animovaná filmová série se vrací do kin v tom naprosto nejzásadnějším momentu. Ve filmu se konečně dozvíme, jak došlo k nerozlučnému spojení Mimoňů a superpadoucha Grua.

Vstupné: dospělí 140 Kč, děti 120 Kč, 88 min., české znění, mládeži přístupný

7. čtvrtek 19.00 hodin

THOR: LÁSKA JAKO HROM PREMIÉRA

Thor se nachází na své nejtěžší životní cestě – k nalezení vnitřního míru. Jeho cestu za odpočinkem však přeruší galaktický zabiják Gorr the God Butcher, který usiluje o zánik bohů.

Vstupné: 140 Kč, 119 min., české znění, pro mládež do 12 let nevhodný

8. pátek 19.00 hodin

ANDÍLCI ZA ŠKOLOU

Filmový muzikál odehrávající se ve školním prostředí. Autorem hudby je Michal David a texty k písním napsal Lou Fanánek Hagen. Do hlavních rolí příběhu tvůrce obsadili členky dívčí skupiny 5Angels a dále Josefa Vojtku, Sabinu Laurinovou, Lindu Finkovou, Bohouše Josefa...

Vstupné: 140 Kč, 98 min., české znění, mládeži přístupný

10. neděle 18.00 hodin

NÁMĚSÍČNÍCI

Když starší brácha Petr jedné noci zjistí, že jeho sestra Anna zmizela, uvědomí si, že její bláznivý příběh o mluvícím broukovi nebyl vymyšlený...

Vstupné: 120 Kč, 85 min., české znění, mládeži přístupný

13. středa 19.00 hodin

ŘEKNI TO PSEM

Nová česká komedie. Dita místo vytouženého miminka dostane od svého přítele Filipa mladou border kolii, přestože nikdy žádného psa nechtěla. A navíc jí pejskařská komunita připadá směšná. Celý příběh začíná tím, že šlápně do psiho ...no, víte čeho... Opravdu je to štěstí?

Vstupné: 140 Kč, 85 min., české znění, mládeži přístupný

14. čtvrtek 19.00 hodin

HÁDKOVI

PREMIÉRA

Komedie režiséra Vojtěcha Moravce o rodině, která se pořád hádá. Ať dělají Hádkovi cokoli, nikdy se na ničem neshodnou a každý z nich si nakonec myslí to svoje. Ve vzduchu teď navíc visí rozepře o dědictví po dědovi a o jeho posledním přání vyjet se všemi k moři.

Vstupné: 130 Kč, 98 min., české znění, pro mládež do 12 let nevhodný

17. neděle 18.00 hodin

MIMONI 2: PADOUCH PŘICHÁZÍ

Nejžlutější a neúspěšnější animovaná filmová série se vrací do kin v tom naprosto nejzásadnějším momentu. Ve filmu se konečně dozvíme, jak došlo k nerozlučnému spojení Mimoňů a superpadoucha Grua.

Vstupné: dospělí 140 Kč, děti 120 Kč, 88 min., české znění, mládeži přístupný

20. středa 19.00 hodin

THOR: LÁSKA JAKO HROM

Thor se nachází na své nejtěžší životní cestě – k nalezení vnitřního míru. Jeho cestu za odpočinkem však přeruší galaktický zabiják Gorr the God Butcher, který usiluje o zánik bohů.

Vstupné: 140 Kč, 119 min., české znění, pro mládež do 12 let nevhodný

21. čtvrtek 19.00 hodin

VELKÁ PREMIÉRA

PREMIÉRA

V komedii plné nečekaných situací, která vznikala pod pracovním názvem Šnajdr, uvidíte v hlavních rolích Pavla Šimčíka a Ivu Janžurovou. Režie Miroslav Krobot.

Vstupné: 130 Kč, 90 min., české znění, pro mládež do 12 let nevhodný

22. pátek (po setmění)

VENKOVNÍ PROMÍTÁNÍ KINA

Venkovní letní kino se uskuteční na travnaté ploše u divadla, a to nejen 22. 7., ale také 12. 8. Podrobnosti budou upřesněny na samostatných plakátech, webu MKS a Facebooku kina.

24. neděle 18.00 hodin

ZAKLETÁ JESKYNĚ

Pohádka vypráví pověst o zázračné jeskyni, v níž jsou uloženy vzácné poklady. Je mezi nimi i obyčejná sůl, kterou lidé potřebují nejvíce, ale jsou zde i drahokamy. Ovšem toho, kdo by chtěl některý z nich odnést, postihne dávná kletba.

Vstupné: dospělí 120 Kč, děti 100 Kč, 98 min., české znění, mládeži přístupný

27. středa 19.00 hodin

HÁDKOVI

Komedie režiséra Vojtěcha Moravce o rodině, která se pořád hádá. Ať dělají Hádkovi cokoli, nikdy se na ničem neshodnou a každý z nich si nakonec myslí to svoje. Ve vzduchu teď navíc visí rozepře o dědictví po dědovi a o jeho posledním přání vyjet se všemi k moři.

Vstupné: 130 Kč, 98 min., české znění, pro mládež do 12 let nevhodný

Předprodej vstupenek na představení zajišťuje Turistické informační centrum – Náměstí TGM 31, tel. 605 297 943.

»» KALENDÁŘ ««

po celé prázdniny	Květková Dřevěnka Dřevěnka Úpice	
po celé prázdniny	Vilém Pokorný – výstava Muzeum Úpice	
po celé prázdniny	Obrazy Julie Winterové Mezerové Muzeum Úpice	
po celé prázdniny	Výstava prací výtvarné soutěže – B. Němcová Knihovna Úpice	
11.–15. 7.	Letní příměstský tábor ZŠ Úpice-Lány	
13. 7.	ST	Book start, tvoření pro děti 3–6 let s maminkami Knihovna Úpice, 16-17.30 hod.
19. 7.	ÚT	Prázdninová tvořivá dílna pro děti Knihovna Úpice, 9.30–11 hodin
25.–29. 7.	Letní příměstský tábor ZŠ Úpice-Lány	
29.–30. 7. PÁ-SO	Pout' na Dřevěnce Dřevěnka Úpice, Pá od 17 h, So od 10 h	
2. 8.	ÚT	Pěší výlet pro děti za Dášeňkou Knihovna Úpice, 9–12.20 hodin
18. 8.	ÚT	Retro hry venku (případně uvnitř) Knihovna Úpice, 9.30–11 hodin
31. 8.	ST	43. veřejné zasedání ZM Úpice Městský sál, Úpice, 17 hodin

VELKOOBCHOD
tel. 499 881 190
mobil 603 513 450

VETIM 220.

**KOUPELNOVÉ
STUDIO**

**GRAFICKÉ 3D NÁVRHY
KOUPELN**

Zákopanka 765
Úpice

www.vetim.cz

tel. 499 781 024
mobil 603 891 096

Vše pro Vaší koupelnu naleznete pod jednou střechou.

KOMINICTVÍ

- KOMPLETNÍ KOMINICKÉ PRÁCE
- kominové systémy - vložkování komínů
- třívrstvé komíny - frézování - revize

Petr Luňák
Lánská 327, 549 41 Červený Kostelec
IČ: 018 92 142

777 055 942
e-mail: mont.kom@seznam.cz
www.kominictvi-lunak.cz

**SaarGummi
Automotive**

Saar Gummi Czech, evropský leader ve výrobě vytlačovaných pryžových těsnění pro automobily, hledá zaměstnance na pozice:

- specialista gumárenské výroby - seřizovač, mzda 40 000 Kč až 55 000 Kč měsíčně,
- operátor/ka gumárenské výroby, mzda 36 000 Kč až 38 000 Kč měsíčně.

25 dní dovolené + 12 dní bonusového volna ročně navíc.

Uvedena je hrubá mzda včetně benefitů po plném zapracování, pracoviště Červený Kostelec / Velké Poříčí.

www.sgc.cz, personalni@sgc.cz, tel. 491 467 443

ÚPICKÉ NOVINY, prázdniny/2022. Měsíčník.
Vydavatel: Město Úpice. IČO 00278386
Pod Městem 624, 542 32 Úpice
Kontakt: tel. 499 781 533, e-mail: upickenoviny@upice.cz
Datum vydání: 4. 7. 2022
Evidenční číslo: MK ČR E 22588.
Náklad: 700 výtisků. Zdarma.
Foto na titulní straně: archiv Muzea Úpice
Redakční rada: Jana Šimková, Petra Vylíčilová, Šárka Bušínská,
Jana Kadaníková, Jan Beránek

Sazba, zlom, grafická úprava a tisk: Tisk Ofset a.s. Úpice.
Otištěné názory nemusejí vždy vyjadřovat stanovisko redakce.
Redakční rada si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky
pisatelů podle potřeb ÚN a upravovat délku příspěvků.

Uzávěrka zářijového čísla je 15. srpna 2022.